

ڪريم ڪاڪه
به سڀيهري ڪيوي قافهوه

منتدى إقرأ الثقافي
ڪه شتنامه

www.iqra.ahlamontada.com

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆرۈپ بېگە

(مىسىرى ئوقۇش ئىتتىپاقى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەجى بېگە:

<https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada>

بۇ سەردانى بېگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

به سيڀهري ڪيوي قافهوه

زنجیره‌ی کتبی ده‌زگای چاپ و په‌خشی سردهم ژماره (۹۵۴)
سهرپه‌رشتیاری گشتیی زنجیره
نازاد به‌رزنجی

www.sardem.org

■ به سینه‌ری کیوی قافهوه

نوسین: که‌ریم کاکه

سیرایینی ناوه‌وه: شه‌مال وه‌لی

نیرایینی به‌رگ: نارام عه‌لی

تیراز: ۵۰۰ دانه

نرخ: ۲۵۰۰ دینار

چاپی: به‌که‌م، چاپخانه‌ی سردهم سالی ۲۰۲۰ کوردستان - سلیمانی
■ له به‌ریزه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتبخانه گشتیی‌ه‌کان ژماره (۱۸۴۷) ی سالی ۲۰۲۰ ی پیدراوه
■ مافی له‌چاپدانه‌وه‌ی بۆ ده‌زگای چاپ و په‌خشی سردهم پارتیزاوه ©

که ریم کاکه

به سیبہری کیوی قافہ وہ

کہ شتنامہ

سلیمانی - ۲۰۲۰

به سهر هه ورهوه

زۆر شهو خهونم به هه ورهوه دیتووه، دهستم به باوه
گرتووه و له سهر هه وره تیکه له به زهرده په پیا سهر
کردووه، هه جاریکیش به ناگا دههاته مه وه، هه ناسه ی سارد
ساردم هه لده کیشا، هه ناسه یه ک به بهر چاومه وه ده بووه
په له هه وره یکی سپی، ده مدیت، ده تکوت دوو که له جگه ره یه له
په نجه ره وه ری ئاسمانی ده گریته بهر و ته نک ته نک
هه لده کشی.

ره نگبی هه ناسه که یش هه ر دریز کراوه ی خهونه
هه وره یه که بووبی، ئوخه یش، نه مردم و خهون هاته دی،
هه وکه وا به سهر هه وره وه م، هه وره ی سپی، له په زیی نزیک
ناقاری کوستانی، کوستانی کینه شینی سپیتر.

چاوه بدنه، له و شوانه ده چم له سهر تیشه شاخیکی سهر
هه لدریکی قه ندیلی و قافانه دانیش تینت و میگه له
مه ره که یشی له له وه رگه ی خواره وه به وه رین، ته نی
شمشالم که م بوو، خو ده مو یست شمشال له گه له خوم به م،
به لام بیستم:

ری نادهن شمشال بگاته سهر هه وره ی.

ئەرى لە دیدى ئىوھىشەوھ ھەور لە مىنگە لە مەر دەچى،
كاتى بووھەو كوستانى دەچى؟

لەو ساتەى خۆم دیت بەسەر ھەورەوھ، گوتهیەكى
باپىرمم بىر كەوتەوھ:

كاتى ھەورم لە بن خۆمەوھ دیت، گوتم: خودایە، بەسە،
لەوھ پتر لە خۆتم نزیك مەكەوھ، بەرگەى ھەناسەت ناگرم.
دەمویست قسەكەى باپىرم بۆ برادەرەكەم بگىرمەوھ،
ھەستم كرد بە رادەبەك مەستى ھەور بووھ، ئەگەر قالە
مەرەیش لە بن گوئى شمشال بژەنى، نایبىستى.

باپىرى من بەر لە چل سالى لەو بە ئاسمان كەوتنەى
من، كە تەمەنى سەدەبەك دەبوو، ئاودیویشى كردبوو،
سەردانەكەى خۆى بۆ سەر ھەور دەگىراپەوھ، خۆیشى
نەیدەزانى سەردانەكەى لە تەمەنى چەند سالىدا بووھ، بەلام
دەيگو:

بەكەم فرۆكەى حاجىيان كە لە بەغداوھ ھەلفرى و لە بن
حەجى نىشتەوھ، منى تىدا بووم.

باپىرم دەيگو:

خو لەسەر سەرانە، چ ھەستم بە لە زەوى بوونەوھ و
فرىن و بە ئاسمان كەوتن، نەكرد، نە تەكانىك، نە
لەرىنەوھەك، نە ھىچ.

بەلام ئەز ئاگام لە فرىنەكە بوو، ھەر پىم لە زەوى
بووھوھ، ھەستم بە ئاسمان كرد.

باپىرم دەيگو:

بەوھ زانىم لە ئاسمانم، بە برادەرەكەم گوت: پىم بگە تا
نەفرىوین، بچمە دەرى و جگەرەبەك بكیشم.

بى نەكردم، پەردەكەى لا دا و گوتى:

فهرموو برؤ دهري.

باپيرم له سهري خؤي دابوو، خؤي له سهه هه وري
ديتبووه وه.

به لام من بهرله وهى بگمه سهه هه وري، گه له ك شتم
ديت، ئاخه من چاوم به ميناكه وه نابوو.

نازانم باپيرم، به لام من له ته مهنى په نجا سالى به سهه
هه و كه وتم و چوومه ئاسمانى، باپيرم له بيان له خزمه تى
خؤشه ويستى موسلمانان نيشتبوو وه، ئه ز چيا و چيا
رؤيشتم، گه يشتمه كيوى قاف، له شارى ياجووج و ماجووج،
شارى ئيبليس! نيشتمه وه.

زور كهس ده يانگوت:

فرؤكه سامى هه يه، جارى يه كه م ترس ده نيشيته دله وه و
هه رچى بكه يت ناره ويته وه.

ترس نه يويزا له من نزيك بكه ويسته وه، يان ئه وهم
نه ده هينا به لامدا بى، رهنگه واى زانيبى چند پيكيكم
هه لداوه، به لام نا هيچم هه لئه دابوو، راستى هه ر وام ده زانى
سواري پاسم، له لاي قه لاته وه ده چمه عه نكاوه، خو له ربي
چهند جارى وهك بلينى ته كاني ددها، تاسه ي ده كرد، ريك
ده تكوت له و تاسانه ده دات كه له جادان، به نه خاسمه له
به رده م ماله به رپرسان هه لئراون، باشه باپيرم ده يگوت:

فرؤكه دهنگى نيبه.

ئهدى ئه و فرؤكه ي ئيمه ئه و گر هگر و هووشه هووشه ي
له چيبه؟ گوتمه براده ره كه م (هاوربى سهه هه وري)، ليره وه
بو يادى باپيرم به هاوربى سهه هه وري ناوى دينم:
ئهرى ئيمه سواري جه نجه ر بووين، يان فرؤكه؟
هاوربى سهه ي هه وري تير پيكنى و گوتى:

دهی هه چهی لی بکه، ههور گیره دهکین.
گوتی:

من پیشتر سواری فرۆکه بوومه، ئهوها نهبووه، رهنگه
ئهوه که چهترین فرۆکهی دنیاين بئ.

ههور له سه رهوه ئه وه هوره نه بوو که له بنهوه ته ماشام
دهکرد، له بنهوه جوانتر و بهنازتره، بهلام له سه رهوه
جادوویی و پر رازتره، سروشت ئه و سروشته نه بوو، که له
ناویهوه، له دهشته کانهوه، له بلندایی چیاکانهوه لئیم
دهروانی، له ناویهوه به شنهی ئارامیت دهسپیری، بهلام
سروشت له ئاسمانهوه به سه رسوورمانیت هه لده په سیری،
من وا بووم، چاوی من وا بوو.

بئ کالهی ئاسنین به سه ر کئوی قاف که وتم، روژ له سه ر
ئاوابوونه، رهنگی دنیا چ رهنگه؟ ئه گه ر خوُم مندال بکه مه وه،
دهلیم رهنگی ئه وانی دی و خهزیمه و به بیوونه، دیته بیرم به
مندالی له به هاری دۆلی دلۆپه ی بن هه ولیری له هه ر گوله ی
گولیکم ده چنی، به لام له گولی خهزیمه و حاجيله (به بیوون)
چه ند گولیک، چه پکه گولیکی رهنگا ورهنگ ده رده چوو که
رهنگی حاجيله و خهزیمه ی تیدا زال بوون، ئه و ئیواره یه
که میک له و چه پکه گوله مندالییه ده چوو، جیاوازییه که له
دیدى عهردی و ئاسمانییه وه یه.

نیشته‌وه له چراخان

نیشته‌وه، زوو نیشته‌وه، سه‌عاتیک و حه‌فده خوله‌ک
له ئاسمان ماینه‌وه، هاتینه‌وه سه‌ر زه‌وی، حه‌زم ده‌کرد پتر
زور پتر به ئاسمانه‌وه بم، من ئە‌گه‌ر بمه‌وێت که‌سیکی وه‌ک
خوم بکه‌مه که‌سایه‌تییه‌کی ناو چیرۆک، ره‌نگی ئاوا
نیشته‌وه‌که بکه‌مه رسته‌وه:

ئە‌ز په‌نجا سه‌له له‌سه‌ر زه‌ویم، ره‌نگی زه‌ویم لی
نیشته‌وه، ماندووم، زور ماندوو، زه‌وی ماندووی کردووم،
با به ئاسمانه‌وه بم، هیچ نه‌بی حه‌فته‌یه‌ک له ئاسمان
بمینه‌وه، له ئاسمان بکه‌سه‌یمه‌وه، تۆز و گه‌ردی
ماندووێتی زه‌وی له ئاسمان نه‌بی، ناته‌کی، لیم نابێته‌وه.

ئیدی هاتینه‌وه زه‌وی، کوی زه‌وی؟ زیدی یاجووج و
ماجووج! دامینی رووناهیی لێ‌ژاوی کوی قاف.

ئیره‌ی زه‌وی چراخانیکه، ده‌لینی هه‌زار هه‌یفی لی
هه‌لاتوه، پیده‌چوو رووناکییه‌که له‌سه‌ر سینه‌ی ژنانی ئه‌وی
تیشک بداته‌وه، ئه‌ری ئه‌و هه‌موو ژنه هه‌یفه له کویوه
هه‌له‌هاتن!

ئیره‌ فرگه‌یه، له قاوشی چاوه‌روانی به‌ دوا‌ی ژنیکدا
ده‌گه‌ریین، ببینم ده‌یناسمه‌وه، پیشتر وینه‌ی ویم دیبوو،

دەلین ناوی بیلایه، بەلام بۆ یادی رابەیهک حەز دەکەم بە
داده رابی ناوی بینم، ئاخەر وینەکەى زۆر بەو رابەیه دەچی
کە لە یادهوهریى من لا ناچی، ئەو رابەیه هیند سەر بەست
بوو، گەرەک بەرگەى نەگرت، کولان کولان ناو و ناتورەى
بە دوا خست، جۆگە جۆگە، جۆگەى چلکاوی، قسەى پیسیان
بۆ هەلبەست، ئی، لە رابەى بەرى، رابەى گەرەک گەرى.

دەبى رابەى ناو فرگە ببیننەوه، تەلەفۆنى بۆ دەکەم،
ناروات، رەنگە کیشەیهک لە تۆرى پەيوەندیدا هەبى،
دەگەرین و ژن ژن، تەماشای ژنان دەکەم، لەو چاراخانە
ژنەکان چەند لیکدى دەچن، لە هەر تەماشاکردنى، ژنیک لەو
ژنانە لە من دەبیتە رابە، بەلام کاتى زار هەلدینم گازى بکەم،
دەبیتەوه خۆى.

نایبینم، ژنى ناو وینەکە نایبینم، یان دەبیینم و
نایناسمەوه، ئاخەر رەنگە بۆ من ئاسان نەبیت، لە رى
وینەکەیهوه ژنیک بناسمەوه، کى دەلى لە رابە دەچی؟

نایبینمەوه، نایناسمەوه، هەرچەندە دوینى، ئا دوینى بوو،
زۆر لە وینەکەى ورد بوومەوه، کابراکەیش گوتى:

ئەوه وینەى تازەیهتى، هەر هەفتەیهک دەبیت بە کامیرای
خۆم گرتوومە، جوان تەماشای بکە، ریک ئەو وینەیه دیتە
لات، پرچی هەر بەو شیوهیهیه، دوور نییه هەمان جلکیشى
لە بەر بیت.

گوتم:

لەو ژنانە نییه کە کەس دوو جار بە یەک جلکەوه
نایانبینیت؟

گوتى:

نا، نا، رەنگە بە هەمووی دوو سى دەستە جلکى هەبیت.

راستی من له وینه باش خه لک ناناسمه وه، زور که رهت
که تهماشای وینه ی دوستان ده کم، له چاوی منه وه زور
وینه ناچنه وه سهر خاوه نه کانیا، که چی وایش نییه.

به هاوری سهر هوری ده لیم:

تو له کن پیای کومپانیا که تهماشای وینه ی ژنه که ت
نه کرد؟

ده لی:

هر نه وه تا چاوم که وته سهری، به لام بیبیم، رهنگه
بیناسمه وه.

درهنگه، لیره نه مینینه وه! به رده وام چاو ده گیرم و
ژماره که یش لی ده دم، ئی، رویشت، هلی گرت، به
کرمانجیه کی ناسک گوتی:

ئیوه له کونین؟ له دواتان ده گه ریم.

گوتم:

له به رده م سیمکار تفروشه که.

گوتی:

راوهستن، هاتم، سیمکارتیش مه کرن، گرانه.

من کریبووم، ژنیک له دووره وه پنده که نی، له پیکه نینیش
له رابه ی گه ره کی ده چوو، نه و ئیمه ی له وینه یش نه دیتبوو
ناسیمانی، که چی من تا ته واو له خوی ورد نه بوومه وه
وینه که یم نه ناسییه وه! ئیستا هه ست ده کم خوی له رابه
ده چی، نه ک وینه که ی!

هیند به گه رمی به خیره اتنی کردین، هیند توند دهستی
گوشین، ده روزه ی شار بق من بووه ده رگای هه وشه ی
مالی خومان، ئیدی داده رابی چاوساغانه.

هەندى پارەى بەرکمان کردە لارى، لارى ناويكى ناسکە
چ لە ناوى پارە ناچى، لای من لارى ناسکترین ناوى پارەيه،
ئەها: دینار، تومەن، ریال، دۆلار، پاوون، یۆرۆ... ھەرچى
ناوى دراوھ بە دواى یەکدا ریزی بکە، ناو ھەيه لە لارى
ناسکتر؟ لارى وەک بلینى لەنجەولارى تىدايه، خۆى با
دەدات، نازى دەکات، شىوھيهک لە برژانگى دادە رايى
تىدايه.

دادە رايى شوفىرى تەکسىيەکى لەگەلە، پىنى ناساندین:
ئەو ئىدواردى ئەرمەنى، بەلام من بە ئىدۆ بانگى دەکەم.
ئىدى لای ئىتمەيش بوو ئىدۆ، ئەو ئىدۆيه، دەلنى لە مالى
کۆمىدیا پەرورەدە بوو، ھەموو گىانى پیکەنيناوييه، تۆکە
لەگەلى سوار دەبیت، دیارە لە زمانەکەى تىناگەيت، بەلام
حەز دەکەيت تا ئەوسەرى دنیا لەگەلى برۆيت و لە ترومىیلە
شپەکەى دانەبەزیت.

دادە رايى چاوساغ دەلى:

چ دەلین، میوانخانە یان بازار؟

ھاوړى سەر ھەورئ دەلى:

نە حەسانەو، نە خەو، گەران، گەران، ھەمیشە گەران.
وا دیارە فرۆکەخانە زۆر دوورى شارە، تارىکايى
داھاتوو، جامەکەم کەمىک داکشاند، بايەکە ساردە، بايەک
دەلنى لە کويستانى کىلەشىنەو ھەلى کردوو، دیتە بىرم
پیش نازانم چەند سال، ئەو دەمەوئىوارەيهى پىم خستە
ئاقارى کىلەشىنەو، رىک ئەو بايە بەسەر و ریشمدا
ھەلگزا...

شاری له شیوهی دوو کهرته سیو

که یشتینه ناو تونیلن، داده رابی دهلی:
دریژترین تونیلی شاره، (... خوله که ریبه، ئەو ریوبان و
ناوه، روستافیلی ناهه.

بیرم نیبه خوله کئی یان سیتی گو.
گوتم:

روستافیلی شاعیره که نیبه؟
گوئی:

با، خاوه نی داستانه شیعی سواریک به بهرگی پلنگه وه.
من که م شتی له مه ر ئەو شاعیره و سواره که وه ده زانم،
دلم به وه خوش بوو، ناوی یه که م جی که بیستم، به ناوی
شاعیریکه وه بی.

نیستا رهنگه کاتی بانگدان بی، بانگی نویژی شیوان بی،
دوینی ئەو دهمه، نا، درهنگتر، نا، زووتر، لیم تیک چوو، له چ
کاتی ههولیر و تلبیس رژیان لی ناوا ده بی! نازانم، نا
دوینی ئەو دهمه چهند سهه مه لا پیکه وه بانگیان ده دا، به لام
لیزه دهنگی مه لایه کیش نایه، ئەوه یه که م شاره بیمه دیداری
و له دهمی بانگدان دهنگی مه لا و ئەلاهوئه کبهری لی نه یه.

ئەو شه قامه وهک داده رابی گوئی:

ناوجه رگه ی شاره.

ئىرە شارى تېلىسە، پىتەختى ولاتى گورجستانە،
چراخانە، وەرز ھاوینە، مانگ گەلاويزە، بەلام ھەوا فېنكە
دەلىنى بەرايى بەھارە، لە ناوھىتانى سال دەترسم، دەزانى
چەند خىرا دەروا، خىراتر لەو رووبارەى تېلىس دەكاتە دوو
كەرتى جوان، ھەر دەلىنى سىوہ و دوو كەرت كراوہ، ئەرى
كاتى چاوساغى مە گوتى:

رووبارى كورا لە دوورەوہ دى، ئەھا لىرەوہ تېلىس
كەرت دەكا، رووبارىكە لە دەچلەى خۆمان جوانتر نازى
دەكات.

بوچى تېلىس لە دیدى مندا لە شىوہى سىوینكى سوور
خوى نمايش كرد، بۆنى سىوینشى لى دەھات؟
ئەوشو تېلىس لە من سىوہ، سىووى پر سىوہ!
پرسیی:

حەزتان لە چ خواردنىكە؟

من خەجەپوورىم بىستبوو، گوتم:

خەجەپوورى.

گوتى:

ناودارترین خواردنى ئىرەيە، ھەر كەسىك بىنت و
خەجەپوورى بە گەرمى نەخوات و لە نزيكەوہ دايك
نەبىنت، ئەوہ گورجستانى نەدیتوہ.

كچىك خەجەپوورى لە پىش دانام، ئەگەر سوور زانېبام
ژەھرىشى تىكردوہ، دەمخوارد، ئەوہ چىيە خودايە! ھەرچى
جوانى ژنى دنيايە لەو كچە دايە، لەوى باوہرم بەو چىرۆكە
ھىنا كە پىنشتەر بىستبووم و دوايى دەيگىزمەوہ.

ئيدو ئەرمەنى، ديار بوو ھەستى كرد دەستم لەسەر
خەجەپوورى، بەلام چاوم لەسەر كچەيە، قسەيەكى بە

نهرمی هاویشت، ههستم کرد له منی گرت، داده رابی به
پیکه نینه وه گوتی:

دهست به تهماشاگردنه وه بگره، لهو شاره جوان زورن
و زور له وه جوانتریشی تیدایه.

شه وه، به ناو تلبیسدا ده سووریننه وه، ترومیبله که ی
ئیدو ناوه ناوه راده وهستی، به لام داده رابی له قسه ناکه وی،
له باره ی هه موو شتیکی تلبیسه وه ده وی، میژووی تلبیس
شه قام شه قام، کولان کولان، کلنسه کلنسه، ده گیریته وه، ناوه
ناوه ییش ئیدو قسه یهک ده کات، داده رابی له پیکه نین له سهر
پشت ده که ویت و ئیمه سهره تا به پیکه نینه که ی داده رابی
پنده که نین، به لام کاتی پیکه نین ده وهستی و قسه که ی ئیدو
ده کاته کوردی، پیکه نینی ئیمه لیزه وه دهست یی ده کات، خو
هاورینی سهر هه ورئ هه رانا وهستی، پیکه نین له پیکه نین
گری ده داته وه، داده رابی ده لی:

چیدی قسه ی ئیدوتان بو وه رناگیرم، چونکی کاته که مان
هه ر به شی پیکه نین ده کات.

ئیدو هه ر قسه نا، هه موو گیانی پیکه نیناوییه، چونیه تی
سووکانگرتنی، ئاوردانه وه ی، ده مکردنه وه و چاوداخستن و
بروه له ته کاندنی، هه شبه سهر ده هینیته پیکه نینی.

وازی له وه رگیران هینا و دریزه ی به گیرانه وه ی تلبیس
دا، نه و ژنه له قسان ده تگوت رووباره، پیل پیل سهرهاتی
ناسکیی رووباری کورای گیرایه وه و خشته کانی کونترین
کلنسه ی دنیای گیرایه وه، پیکه وه یی عیسایی و مووسایی و
محهمه دی گیرایه وه، نازایی و میهره بانینی دایکی گورجستانی
گیرایه وه، بازاری ژوان و دیداری گیرایه وه، نه فسانه ی
نه شکه وتی گیرایه وه، به دهم گیرانه وه گه یشتینه میوانخانه،

توانیم ناوه‌که‌ی بخوینمه‌وه (بازهلینتا)، به رینووسی لاتینییش
نوسرaboو، من هر نهو شه‌وه هه‌ستم کرد له گرفتیکه
نالوزدام، نهو رینووسه نازانم که زمانی نهو شار و ولاته‌ی
پی نوسراوه‌ته‌وه، راستی گه‌شته‌که‌م بو گورجستان زور
کتوپر بوو، ده‌نا خوُم فیری رینووسه‌که‌ی ده‌کرد.

نیمه‌ی به جیوری کرد و گوتی:

نهو جییانه‌ی نهوشو بوُم باس کردن، به پوژ ده‌توانن
سه‌ردانیان بکن.

له ساتی مالوایی نیدو قسه‌یه‌کی کرد، داده رابی گوتی:
من نهو قسه‌یه‌تان بو وه‌رناگیرم، په‌یوه‌ندی به منه‌وه
نییه، به‌لام به خوی نه‌وستا و به شه‌رمه‌وه:
ده‌لی، ژنیش هه‌یه.

نیدو تینکرده‌وه، به ناماژه تینگه‌ی‌شتم ده‌یه‌ویت
پیاوه‌تیمان له‌گه‌ل بکات، نیدو که‌میک تورکی ده‌زانی، منیش
هه‌ندی وشه و دوو سنی رسته‌ی تورکمانی، نیدی
باسوخواسه‌که له‌مه‌ر خانومانه، به ناماژه سوپاسم کرد و
هر به ناماژه و به‌ه‌ندوه‌ر نه‌گرتنه‌وه:
نه‌گه‌ر ویستمان ناگادارت ده‌که‌ینه‌وه.

هه‌ستم کرد، به هه‌ندوه‌ر نه‌گرتنه‌که‌ی منی به‌ه‌ند
وه‌رگرت و به ناماژه و په‌یف کولی شتی گوت، هینده
تینگه‌ی‌شتم:

سه‌یره، په‌روشی گه‌یشتن به ژن نین!

له دلی خو گوتم:

وینده‌چی نهو پیاوانه‌ی له ولاتی مه‌وه روو لیره ده‌کن،
به‌ر له هر شتی ژنیان ده‌وی.

گه پریده دیروکی

بازهلیتا میوانخانه یه کی دوونھومی گه وره یه، وا دیاره
له بهر هرزانی نیمه یان هه لداو ته نه و ئاقاره، لاچه پ
که وتوو، نه له سهر پووباره، نه نزیك بازاره، به لام جیگا که
خوشه، جا وهک دواتر دیتم، له تبلیس جییه که هه یه
ناخوش؟ گه راج و ئاوده سته کانی لی دهر بچی.

مالنوستنانه، خه وم نه هات، چووم له لای ئیشکره که
نهینیی تورم وهرگرت، لاپتوپه که م هه لکرد و له دامینی چپای
قافه وه چوومه ناو دنیا، به شه و باشی پیوه ندیم به سی
چوار براده ره وه کرد، هر یه که ی له شار و ولاتی، له وی
گرفتی ناو سه برده ی گه پریده یه کم بیر که وته وه:

له دوادوایی سه ده ی نوزده، پینی ده که ویتته نه و تبلیسه،
له میوانخانه یی داده به زئی، ناوی میوانخانه که م له یاد نه بوو،
دهنا ده مپرسی و دوور نه بوو بیبینمه وه، ئاخ وهک بیستم
له تبلیس میوانخانه هه یه، ته مهنی له سه رووی ته مهنی
نووجه وه یه.

ئی، گرفتی گه پریده ئاگادار کردنه وه ی که سوکاره له وه ی
که نه که وتوو ته دهستی دز و جهردان، گه پریده نامه یه که
ده نووسیت، به لام وهک خوی ده لیت:

تا دهگاته جی، داخوا چند ههفته و مانگی بن دهچی.
کهچی من ئهوهتا لهگهڵ کوردهکههه له نیوان ههولیر و
تبلیس وشه و دهنگ و وینه دهگۆرینهوه، توته ماشاکه دنیا
له سهدهیهکدا چ گۆرانیکی خه یالیی به سهردا هاتوه.

گه ریده کهی پیش سهه و هینده سهاله، گه شتیاره کهی
زهمانی پیشان، بۆ ناسینی تبلیس، بۆ زانینی ناوی جیهیکی
ئهو شاره، دهبوو بپرسی، زور بپرسی، یان ههولدا به بیر
خوی بهینیته وه له چ کتیییک چهند دیریکی له باره وه
نووسراوه، کهچی من له هۆده کههه له سهه میژیک، له ناو
شاشهیهکی لاکیشهیی که ههه بهقهه کتیییکی په زهردی
سهردهمی گه ریده کههه دهیت، مام گووگل یان پلکه گووگلی
گه ریدهی دنیادیتهی هه مووشتران به رانه رمه، به جوولهی
په نجهیهک، هه رچی لی ده پرسم له چهند چرکهیهک وه لام
دهداته وه، جیم دهوی، نیشانم دهدات.

به ره له وهی بچه خزمهتی گووگلی له وه لام ته ردهست و
پرسیارکوتی بکههه، چومه جاده، ویستم له شوفیری
ته کسیهک که له پیش ده رگای میوانخانه راوه ستابوو،
بپرسم مه یفرۆش له و نزیکانه ههیه، نه مزانی چ بلیم، هاته
بیرم که وشه ی بیره رهنگه جیهانی بی، گوتم:

بیره، بیره.

به ئامازهی دهستیش دهه مگوت:

که وتوو هه کام لا؟

تینه گه یشت، هاته وه بیرم که سی وشه ی رووسی ده زانم،
یهکیان لیژه به که لکم دی، که بیرهیه، گوتم:

لودی، لودی.

له گهلی زمانی ئاماژه‌یشم به کار هینا، تیگه‌یشت، نیشانی
دام، نزیک بوو، سئ بیرهی رووسیم هینا، ناو و تامی خوش
بوو، به‌دهم هه‌لدانی بیرهی ته‌زی، چوومه دیداری گووگل،
له و شه‌وه له‌باره‌ی تبلیسه‌وه، رووباری پرسیارم لی کرد،
بیرمه پرسیم:

رووباری کورا له کوپوه بؤ کوئی؟
گووگلی دنیا‌دیته به عه‌ره‌بی ده‌لی:
له چیاکانی قه‌فقا‌زه‌وه بؤ ده‌ریای قه‌زوین.
ده‌لیم:

له‌گه‌ل چ رووباریک تیک ده‌کاته‌وه؟
ده‌لی:
ئاراس.

پرسیم:

مه‌به‌سنت ئاراسه؟

ئاراسه‌که‌م به کوردی نووسی، گرگر، میتسکی خوی
گه‌را، وه‌لامی نه‌دیته‌وه، ده‌مویست مام و پلکه گووگلیکی
کوردیزان ببینمه‌وه، خه و بردمی‌وه.

روژ هه‌لاتووه، له چیشته‌خانه‌ی میوانخانه وا له‌سه‌ر
تیشتین، له و سه‌به‌ینییه ئه و شته‌یشم خوارد که شیوه‌ی
کتومت نانه‌قه‌یسییه، نه‌مزانی ناوی چیه، بۆیه ناوم نا
نانه‌به‌راز، گوتمه هاو‌پنی سه‌ر هه‌وری:

به‌راز له به‌رخ به‌تامتره.

وابزانم له و ساته‌ چاوی له‌سه‌ر نازداریکی گه‌ردنکیل
پاکرتبوو، گوتی:

لیزه که‌سته‌کیش به‌تامه.

چيشتخانه پرہ له پيرہ جوو، جاحيله که يان هفتا سال
سهرتره، به زمان نا، به کلاوه کانيان ناسيمنه وه، پيريژنيکيان
زور له ناجيه بن جوو دهچوو، دلنيام، نه گهر خوشکي نه بي،
دوتمام يان پلکزيه تي، گوتمه هاوري سهر هه وري:
دهلني نه و ژنه دهناسم.

گو تي:

له هه ندي سات پيريژنه کان به يهک دهچن.
هاته سهرم بجمه کني و به کوردي لني بيرسم:
نه ري له هه وليري له گهره کي جوو خوشکيکت به جي
نه هيشتووه؟

داده رابي پرسيارى له بير برده وه، له ته له فونه وه:
نه ورؤ سهرداني کوي دهکن؟
بليم کوي؟ دلم هه موو جي دهوي، دهليم با له کونترين
جيوه پيدا بيين.

کیرى ناو شیعر

ریک کهوتین له کۆنترین کلیسه وه دهست پی بکهین،
ئهرمه نییه که نا، جۆرجیییه ک هات، باژۆ.

تبلیس به رۆژ له شهو جوانتر دهره وشیتته وه، له دیدی
منه وه تبلیس درهخت درهخت، خشت خشت، دهره وشیتته وه،
له پین، له جی جی نزیك رووبار ده بینه وه، له پرد
ده پهرینه وه، رهنگی رووبار به لای که سکیدا ده شکیتته وه،
چاو وریا نه بیت به هه له دا ده چی، له رهنگی سروشتی
دووری ده خاتته وه به لای رهنگی قهوزهی و پیسبووندا
ده بیاتته وه، رووباریش دهره وشیتته وه.

ئو هه موو ئه سپسواره چیه دینه ریت، هه ندی له
ئه سپهکان هه ستاونه ته سه ر پاشوو، له چاویانرا دیاره
نیازی فرینیان هه یه، سوار شمشیری به شیوه یه ک
هه لکیشاوه وه ک بلی بیه وی هه ور شه ق بکات، هه ندیکی
دی له سه ر چوار په له راوه ستاون و سواریش هه ندیکیان له
شیریانرا دیاره له پشوون، هه یشیانه له باری شه ره و دیاره
له چۆنیه تی وه ستانی به رزه وه تینه ده گهین ئه و سواره له
شه ری کوزراوه یان نا.

له دلی خو ده لیم، دیر و کئی نیمه ییش پره له سوار چاک،
خو ده کړی هه ولیریش هه ندی شه قامی به په یکه ری
نه سپسوار، برازیته وه.

تبلیس ولاخ و سواره کانیسی دهره وشینه وه، چاوم تزی
بوو له پووناهی.

له شار دهر چووین، له سهر گردیک خانوویه ک دیاره،
نیکولای شوفیر که له سهر زاری داده رابی، نیمه ییش هر به
نیکو بانگمان ده کرد، به ناماژه تیگه یان دین:
نه ویهی کلیسه کونه که یه.

وا تیگه م پایته ختی کونی گورجستانیش، بهر له تبلیس
هر له و ناوه بووه.

ته اووی دووره، هه لکشئی، چند پنچی هاته پیشئی،
که یشتین.

تا ئیره بو ئه وهی بزانی به به رده م چند کلیسه
تیپه ریین و له چندیان نزیک بووینه وه، ده بیته له نیکو
بپرسین:

ئهری کابرا، له ناست چند کلیسه هیواشت کرده وه،
نیشانه ی خاچت کیشا؟

من زمانه که یم نه ده زانی، دهنه لیم ده پرسئی، نیکو له و
رپیه، ده ستیکی به سوو کانه وه، ئه وی دی له خاچکیشان
بوو، ئه وه موو کلیسه چ بوو هاته ری، زور بوون، به
سیسه د هینده ییش بینه وه ناگه نه مزگه فتی ناو هه ولیری.

کلیسه بوئی کونیی دنیای دهنه، بوئیکی خوش، بوئیکی نه
بخوره نه ریحانه نه هیچ بوئی، بوئیکیه تایبته به کونیی
دنیا، ئیوه بوئی کونیی دنیاتان کردوو؟

چاوم له دهور و بهری خوُم گیرا، ژماردم به هیی
 هاوړنی سر هه وړیوه ههفتا بخور داگیرسابوو، من کردم
 ههفتاویهک، بهلام بونی کونیی دنیا زاله، هرچی گولاوی
 دنیا هه لیره بیپژینی، هر کونیی دنیا زاله، کلیسه خشت
 خشت گولاوی کونیی خوی به رووتدا دهپژینی، نیکو دوی
 وهی خشتوخولی کلیسهی ماچ کرد، دیار بوو میژووهکهی
 دهگیرایهوه، بهلام بونی کونیی؟ خو نیمه یهک رستهی تیناگهین،
 بهوهی باش بوو، شهو له ریی پلکه گووگلهوه شتی له
 دیروکی ئیرهه بیستبوو.

نیکویش تیگهیشت قسه بونی دیوار دهکات، بهلام له قسان
 نهکوت، وهک بلنی دهیهوی پارهکهی حهلال بکات.
 لهوی له کونترین کلیسهی گورجستان، له دوی هر
 میله تیک بگه ریی دهیییییهوه، من له ماوهی چند
 جفاره خوریک، تورک و عارهه و فارس و ئینگلیز و
 نه مانیم دیتهوه.

نهو خه لکه لهو بلندییهی دنیا، به دوری کلیسهدا
 دهسوورانوه، قسهکانیشیان هیندهی من تیگهیشتم،
 هه مووی به دوری کونیی کلیسهدا دهسوورانوه، لهوی
 که وتمه باریکی وا، هر قسهیهکم له بارهی کونیهوه
 ده بیست، بونی من دهبووه نه خشی سر بهرد، باوه پم پی
 ده کرد و گومانی نه دهویست، پایوتیک له زمانیرا دیاره
 تارانییه، نزیک له شیوازی بزورگی عه لهوی بونی ژنه کهی قسه
 دهکات، چند رستهیهکم لینی ژنهوت:

نهو کلیسهیه هیی سردهمی عیسیایه، تازه له خاچدرا بوو،
 هیشتا خوینی لینه دهچورا، بهردی بناغهی نهو کلیسهیه
 دانرا.

ژنیک شیوهی زور له فهیروز دهچوو، وا تینگم خه لکی
لوبنانیش بوو، بؤ کوره کهی ده دوا:

یاوهریکی حه زره تی عیسا، له چ جیه ک جیی
نه ده بووه، سه ری خوی هه لگرت، هات هات، که یشته
تبلیسی، به گرمی به خیر هاتنیان کرد، وه ستایه کی دیته وه،
له و سه ر چیا به، نه و ماله پیروزه ی بونیاد نا.

ئینگلیسیک قسه ی ده کرد، له هاوړینی سه ر هه وړیم
پرسی:

نه وه چ ده لی؟

گو تی:

چ ده لی! هر کونیی کلنسه نییه؟

به دیار کلنسه وه له سه ر به ردیک و پشتم به به ردیک
داوه، رهنگه نه و به رده به دهستی وه ستای هاوړینی
یاوهره کهی عیسا لیره دانرابی و یاوهر له سه ری دانیشتنی،
ئا دانیشتبوو، له و قسانه وه من ته واو تیکه لی کونیی کلنسه و
دنیا بووم، له ئیستا و دنیای ئیستا دابرام:

سویندتان له سه رم نییه، دیم یاوهره کهی عیسا، ردینیکی
خورمایه هیه، له سه ر به رده که هه ستا، خشت ده داته
ده ست وه ستا.

نیکو بانگی نه کردبام، له مالی خه یال نه ده که رامه وه.

له کونیی دنیا هاتینه وه خوارئ، پیشه وهی بیینه خوارئ،
ئاوړم له سه گ و پیاوهره که دایه وه، نه و دووه هیند کون دیار
بوون، ده تگوت تازه له "هه شکه وته که" هاتوونه ته وه، پیاوهره که
شتیکی وه ک پیوزه وانهی ده چنی، سه گه که یش سه ری
له سه ر رانی پیاوهره که، وه رکه وتبوو، زور ماندوو دیاره، پی له
کلکی بننی هیزی حه په یه کی تیدا نه ماوه.

چووینه کلیسه‌یه‌کی دی، شهو له گووگلم بیستبوو که
گه‌وره‌ترین کلیسه‌یه، زور گه‌وره‌یه، له ناو شووره‌یه‌که بلند
زور بلند، کلیسه هزار کون و قوژینی هه‌یه، له گشت لاوه
تریسکه‌ی ناگره، بخوره، ده‌لیی ده‌روازه‌ی به‌هه‌شته، من له
هه‌ولیز سهردانی کلیسه‌م کردووه، ئەو وینه‌ی هه‌چیان نییه،
ئەو کلیسه‌یه ئوخژن به‌خشه، هه‌زم ده‌کرد ئەو رۆژه له
ناوی بمینمه‌وه.

له هاتنه‌ ده‌ری، به‌و دوو چاوه‌ مانگم دی، ده‌هاته
ژووری، کچه‌ مانگ بوو، له‌و کچه‌وه باوه‌رم هه‌نا ئە‌گه‌ر
که‌سی له‌ جوانترین بگه‌ری، له‌ گورجستان ده‌بیینته‌وه، دیتم
مانگ چه‌مییه‌وه، چۆکی دادا، ده‌سته‌کانی گه‌یشته‌ سهر
عه‌رد، لیبوی تریفه‌یی گه‌یانده‌ خۆل، ماچی کرد، خۆلی
کلیسه‌ی ماچ کرد، خۆلی بن پینی ئەو هه‌موو عیسایی و
ناعیساییه، هه‌ستم کرد خۆل بووه‌ مرواری، هاو‌ری سهر
هه‌وری گوتی:

ببینه، ئەو جوانه‌ چیی کرد!

شيعره‌که‌ی هه‌منم بۆ خۆم خوینده‌وه، که‌سی نه‌بوو بۆم
بخاته‌ سهر زمانی کچه، ده‌نا بۆیم ده‌خوینده‌وه:

دیم کچیکي له‌ باری لادیبی

بۆ نویژ راده‌خا به‌ره‌لبینی

گوتم ئە‌ی نازه‌نین که‌ روخسارت

هه‌موو باخی به‌هه‌شتی خودایی دینی

بۆچی پیت وایه‌ ئەو خوا گه‌وره

هه‌نده‌ بیره‌حه‌مه‌ تۆیش بسووتینی

لهوئى بووین زهنگى کلیسه لى دا، نهو چینهه لى لهو
کلیسهه م وهرگرت، باوهر ناکه م نه نیکو نه هیچ عیساییهک
وهرى گرتبى.

تیلە تەرەكەى بەهەشت

لەوێوە بۆ سەر دەریاچە یەك، ئەویش ھەر لە تیلیسە، لە کلیسەوێ تا دەریاچە ھیچم نەدیت، پێدەچى مەست بووبم، مەستی مەى؟ نا، بیرە یەكیشم نەخواردبوو، مەستی كۆنى و جوانى کلیسەكان بووم، كۆنترین کلیسە و گەورەترین کلیسە، رەنگە لە رێ بۆرژابوویم، لەسەر دەریاچە چاوم كردهو، ھاوڕێی سەر ھەورێ گوتى:

ئەویش بەهەشت.

ئای، دەلێى گالته ناكات، دیارە پێشەوێ بەگیتە بەهەشت، پێویستت بە سەرخەوشكاندنێك ھەیه، مەن لە ناو ترومبیل لە تەنیشت نیکو سەرخەوێكەم شكاندبوو، نا، نابى خەوتبم، مەن و لە ناو ترومبیل خەوتن!

لە دەریاچە چ ببینم! خودایە ئەوێ مەن دیتم گشت گەشتیارێك ببینیت، ناو دەریاچە و كەنارەكانى یەكپارچە ژنى پووت، ھەرچى رەنگ و شێوێ لەشولاری ژن ھەیه، لێرە ببینە، كام جۆرى راکشان و دانیشتن پتر جوانى دەداتەو، لێى بپروانە، لەسەر زگ، لەسەر پشست، تەنیشتاوتەنیشت، سەر چیچكان، سەر چۆك، لەسەر لایەكى سمت، قیت و قیت، رێ نییە بەگیتە ئاو، پیاو ھەر چۆن پى

داوئ، بهر سینگ و سمت و په‌نج‌ه‌ی رۆ‌چووی ناو لم ده‌که‌وئ.

زوو خۆم رووت کرده‌وه، دره‌نگ گه‌یشتمه ناو ئاو، له‌بهر ماسییه ژن جئ نییه بۆ مه‌له، قوولایی ده‌ریاچه هینده پر ژن نییه، جئ جئ ئاو دیاره، به‌لام من مه‌له‌وانی قوولاییه‌کان نیم، دوا‌یی بۆ بچمه قوولایی؟ خوشییه‌که له ته‌نکاییه، له ئاوا‌ییه، ئاوا‌ییه‌کی ژنانه، ئاوا‌ییه‌که ده‌بیت خۆت له مه‌مکان لا بده‌ی، ئاخر مه‌مکی هیند در‌یژوو‌کانی و قیتت بۆ دئ، ر‌یک ده‌لی‌ی گولله‌هاوه‌نه، ده‌لی‌ی ئیستا دلت ده‌ته‌قینیتته‌وه، سمتی و لیتت نزیک ده‌که‌ویتته‌وه، ده‌لی‌ی ئیستا...

له ناو ئاو و سه‌ر که‌نار زۆر مامه‌وه، له به‌هه‌شتی تبلیسی زۆر مامه‌وه، ده‌مدیت هاو‌رینی سه‌ر هه‌ورئ له‌ولا دوور له جهرگه‌ی به‌هه‌شتی، نازانم گه‌نمه‌شامی بوو، چی بوو، ده‌خوارد، به ده‌ست ئاماژه‌م بۆی کرد بینه به‌هه‌شتی، نه‌هات، وا دیاره به‌ده‌م خواردنی به‌هه‌شتییه‌وه، سه‌یرکردنی به‌هه‌شت، چ‌یزه‌که‌ی پتره له‌وه‌ی پئ بخه‌يته ناوی.

به‌ره به‌ره چۆل ده‌بن، ده‌لی‌ی واده‌ی سه‌ردان، سه‌ردانی به‌هه‌شت ته‌واو بووه، به‌له‌موانتیک لیم نزیک که‌وته‌وه، له‌وه به‌هه‌شته به‌له‌می گچکه به‌پاره‌یه‌کی که‌م گه‌رانی ناو ده‌ریاچه‌یان به‌خه‌لک ده‌کرد، شتیکی لیم پرس‌ی، به ئاماژه تیمگه‌یاند که تینه‌گه‌یشتم، به ئاماژه و وشه پرس‌ییه‌وه:

تۆ تورکی؟

به ئاماژه تیمگه‌یاند تورک نیم.

به ئاماژه و ده‌نگ پرس‌ی:

که‌واته عه‌ره‌بی؟

گوتم:

من کوردم.

پیکه نیی و به ئاماژه و دهنگ گوئی:

ئه ها، کورد واته کرمانج؟

گوتم:

به لی.

به ئینگلیزییه ک هه ر من زانیم ئینگلیزییه، پرسیی:

ئینگلیزی ده زانی؟

به ئاماژه ی ده ست گوتم:

چهند وشه و پرسته یه ک ده زانم.

ئی به ئاماژه و چهند وشه یه کی ئینگلیزی له گه ل ئه و

کورپه که وتینه قسه.

گوئی:

له کورجستان کورد زوره، به لام من له پئی ئوجه لانه وه

کوردم ناسی.

گوتم:

ئوجه لان سه رکرده یه کی دیاره.

گوئی:

ئیمرالی نه یه توانی ئه و پیاوه به چوکدا بیننی.

له و ساته دا ده موست بانگی هاو پئی سه ر هه وری بکه م

که شتیکی له ئینگلیزی ده زانی، تا له و قسانه یارمه تیم بدات،

دیار نه بوو، ئه و کورپه به قسه ی خوی تازه ماسته ری هیناوه

له جوگرافیا، به لام به له موانییش ده کات، تینه گه یستم نه بو

خوشیه، نه بو بژیویی ژیان ئه و کاره ده کات، ئه و کورپه له

جوگرافیا زور شاره زا بوو، ناوی هه ر ده ریایه ک، هه ر

چیایه کی ناودار، هه ر رووباریک، شاریکم ده گوت ده یزانی

که وتووته کوئی دنیا، دیجله و فوراتم لینی پرسى، له من و
تو جوانتر دهیزانى له کوپوه سهرچاوه دهگرن و سهر به
کویدا دهکهن، گوتى:

له کوردستانى ئوجه لانه وه هه لده قولین و...

به له موان زور سهرسام بوو به ئوجه لان، دنیا به کشتى
له باره ی ئه و پیاوه وه ده زانى، رقى دنیاى له تورک
ده بووه وه، گوتم هه بی و نه بی ئه وه ئهرمه نه و کومه لکوژى
ئهرمه نییه کانی له بیر نه چوو ته وه، گوتم:

تو ئهرمه نییت؟

گوتى:

نا، من جورجیم.

پرسیارى زنجیره چیاى قه قاسیام لینی کرد، له کوپوه
ده گاته کوئ؟ هاته قسه، له و قسانه بووین، دوو کچ،
ئه وانى هیشتا له به هشت مابوونه وه، سواری به له مه که
بوون، کوپه به له موان و ئوجه لانتاس مالاوای کرد، دوا
قسه ی، دیاره زانی من مه له وانیه کهم باش نییه، به نامازه و
دهنگ گوتى:

ئوجه لان، له قوولایى نزیک مه که وه ده خنکى.

ئو کوپه منى به ئوجه لان بانگ کرد، ئاخو وهک له
قسه کانی تىگه یشتم، پنیسته هه موو کوردیک، ئوجه لانی
بیت، له دلی خووم گوتم له به هشتیش ئوجه لان دیته ناو
قسانه وه.

له سهر چهوى به هشت له سهر پشت راکشام، هه ردوو
دهستم خسته بن سهرم، ده بوو که میک سهرم به رز
بکه مه وه، تا خوړیه کان ببینم، بیشتوانم دوو سى بیره
هه لدهم، له و ساته نیکو گه یشته سهر سهرم، به نامازه،

تیگه یشتیم دەمینکه له دوام دەگهڕی، گوایه له بهرنامهی
ئیمه دا مانه وه مان له سەر ئه و ده ریاچه یه یه ک دەمژمیره،
به لام ئیمه دوو هینده و نیوه لیرهین، به کوردی گوتم:

کەس بەو کاتە کەمە لە بەهەشت تێر بووه؟!

بەر له به جیهیشتن، له بهر خۆمه وه که وتمه ورته ورت:
ئه گەر له چاخی پیغه مبه ران، جیه کی وا هه با، به هه شت
شیوه یه کی دیی وه رده گرت و خه لک پتر خویان بۆی به
کوشت ده دا.

له و به هه شته بلنده یش، گۆمی بیکۆدیای سه ری قه ندیل
بیر که وته وه، گۆتمه هاوړیی سه ر هه وری، به لام به هوی
تیگه لبوونی به به هه شت، وا تینگه م تیمنه گه یشت:

ئه و خه لکه لیره هه لگری و له بیکۆدیان هه لیانرێژی،
هه یینی قه ندیل ده بیته به هه شتی، دنیا ی ئۆلدار و گا ور و
خوانه ناسان رووی تێده که ن.

بنپینی دایکی گورجستان

له ده‌ریاچه‌ی به‌ه‌شت، نه‌رم نه‌رم هاتینه خواری، جینی
ده‌ریاچه زور بلنده، له تلبیس بلندتره، گه‌راینه‌وه،
گه‌یشتینه‌وه جه‌رگه‌ی شار که ناویکی وه‌ک شار دینی هه‌یه،
ئه‌و شار دینه، ناگات له خوت نه‌بی دینت ده‌کات، جاری
لینگه‌ری، دواپی چند گرتیه‌کی نیشان ده‌ده‌مه‌وه.

نیکو ده‌یویست شتیک بلی، چاو و برو و په‌نجه‌کانی به
کار ده‌هینا، هه‌رچی شیوه‌ی ئاماژه هه‌بوو به‌گه‌ری خست نه
من، نه هاورپی سه‌ر هه‌وری تینه‌گه‌یشتین، هینده نه‌بی که
پرسی ئیوه ئینگیزی ده‌زانن؟

هاورپی سه‌ر هه‌وری گوتی:

ئا، شتیک لی ده‌زانم.

نیکو به‌ ئاماژه گوتی:

باشه‌ راوه‌ستن.

نیکو موبایله‌که‌ی ده‌هینا، ته‌له‌فونی کرد، دایه ده‌ست
هاورپی سه‌ر هه‌وری، گویم لیبه‌ به‌ ئینگیزی قسان ده‌کات،
پیشتر نه‌مده‌زانی ئه‌و ئینگیزیبه‌ ده‌زانن، ته‌واویک قسه‌ی
کرد، به‌ منی گوت:

ئەو ھەسەتەكەي نىكۆيە، ئىنگىلىزىيەك قىسە دەكەت سەد
خۆزگەم بە ھىي خۇم، تىگەيشتىن نىكۆ دەلى:
مىن دەپۇم، دواي سەعاتىك دىمەو، ئەگەر برسیتانە،
نانى خۇتان بخۇن، ئەگەر ھەز دەكەن بە تەلەفرىك سەرىك
لە دايك بەدن.

تەلەفرىك نىزىكە، دايكىش لەسەر چىايەك راوہستاوہ
بەسەر شارەوہیە، دايك بەژن زرافىكە، بەژنى وام لە
خەونىش نەدیتووہ، خەرىكە سەرى لە ھەور دەسوئ، لەو
ساتە پەلەھەورىكى رەشتارە سىبەرى لە دايك كىر دووہ.
سوار بووین، ھەلگەراين، ھەر دىتت دەستمان گەيشتە
ھەور، بايەك لە كىئوى قافەوہ ھەلى كىرد و ھەورەكەي
رامالى، دەنا بئ سىئودوو، پرچمان تىكەلى پرچى ھەور
دەبوو.

لە ئاسمانەوہ تىلىس چ تىلىسىكە! بە ھەر لايەكدا
دەروانى تەلارى پر لە نەخش و جوانكارى، بە ھەر لايەكدا
دەروانى كلېسەي پر لە دىرۆك و يادكارى، بە ھەر لايەكدا
دەروانى رووبار و پردى پر لە جوولە و وردەكارى، بە ھەر
لايەدا دەروانى كەسكايى و بۆگەورە و زارۆيان جىي گەمە
و يارى، بە ھەر لايەكدا دەروانى ئەسپ و سوار و شىر و
تير، گۆتمە ھاوپى سەر ھەورى:

تىلىس لە چ شتىك لە ھەوليز دەچى؟
گوتى:

لە مزگەفت و كلېسە نەبى!

وايە، ئەرى ئەو ھەموو كلېسەيە چىيە لە تىلىس؟ خۇ
ناوى شارى كلېسە لە جىيە، بە قىسەي دادوہرى بەرى بى،
ئەگەر پىاوە شىر بە دەستەكە نەبا، ژمارەي كلېسە زۆر

له وه پتر ده بوو که ئیستا هیه، له نیوان دوو کلیسه سییه م
ده بوو، دادوهری بهرئ که دواتر ناسیمان و بووه
چاوساغمان، له باره ی کلیسه وه چیرۆکیکی گنځایه وه:

له و پوژوهه ی ئایینی عیسایی له پنی یاوه ریکی عیساو
پنی نایه خاکی گورجستانه وه، له به دبختی ده ریای رهش
و کیوی قافدا وه ستایه کی ته لارسازی له پنیس هه موان
باوه پری هینا و بووه عیسایی، هه ر له حه فته ی یه که م له
نزیک تبلیس یه که م خشتی یه که م کلیسه ی دانا، نه و
وه ستایه، هه ر ده تگوت فریشته یارمه تی ده دن و خشتی بو
ده خه نه سه ر خشت، له ماوه ی هه فته یه ک کلیسه ته واو
ده بوو، هه فتانه کلیسه ک قیت ده بووه وه، گورجستان بن
کلیسه که وت، پیاویکی تبلیسی، هه ستی به مه ترسی کلیسه
کرد، هه ستی کرد وا پروات بسته زه ویه که بو مال و
مه یخانه نامینتته وه، هه والی بو وه ستا نارد:

واز بینئ، خشت نه خاته سه ر خشته وه، هه رچی عیسایی
دنیا هیه له کلیسه کانی گورجستان جییان ده بیته وه.

وه ستا گوئی نه داین، گوتبووی:

به و ئیبلیه بلین خو له کاری خودایی هه لئه قورتینئ.

پیاوی شیر به ده ست خوین به رچاوی ده گرنیت، یه کپی
دیت، ده بینئ وه ستا وا به ردی بناغه ی کلیسه یه ک داده نئ،
شیری هه لکیشا، له مه چه که وه هه ردوو ده ستی وه ستای
په راند و پنی گوت:

به من ده لئی ئیبلیس! پیاوی پیس، ها نه و دوو خشته ییش
بخه سه ر خشته کانت.

ته له فریک بردینی، له بن پنی دایک دایناین، ده بی
ته واویک لئی دوور بکه وینه وه ئینجا ده ست و شاننه کانی

ده‌بینین، دایکه گورجی دهستی راستی شیره، شیریک له شاخی هه‌لکیشی، ده‌کشیت‌وه، بیوه‌شینئێ که‌رتکی ده‌کات، دهستی چه‌پی بادی، بادیه‌کی له ناو له‌پی راگرتووه، بلنده نه‌مدیت تا بزائم پر له ئاوی ته‌زییه، یان شیرئێ شیرتین.

له‌و ساته‌ داده‌ رابی ته‌له‌فونی کرد:

که‌کنی که‌ریم، برا هنگ ل کوده‌رین؟

گوتم:

له‌ بنه‌ینی دایکی گورجستان دانیشتووین، به‌لام ده‌ترسم دهستی راستی به‌رز بکاته‌وه.

گوئی:

مه‌ترسه، بۆ ئیوه دهستی چه‌پی دینیته‌ خواری...

پینشتر پلکه‌ گووگل و داده‌ رابیش باسی هه‌ردوو دهستی دایکی گورجسانیان بۆم کردبوو، ده‌مزانی ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌ نیازی خراپه‌کاری، به‌ نیازی داگیرکاری پینی خستیته‌ ئاقاری گورجستانه‌وه، دایک شیرئێ هه‌لکیشاوه، که‌سینکیش به‌ نیازی دۆستایه‌تی، بۆ میوانداری سه‌ری به‌ گورجستاندا کردبێ، دایک به‌ جامه‌ ئاویکی به‌ فراوی که‌ له‌ چیاکانی قاف پری کردووه، پینشوایی ده‌کات.

ئیمه‌ که‌ له‌ بنه‌ینه‌کانی دایک دانیشتووین، لایه‌کی تبلیس له‌ بنه‌یمان بوو، ئاخ‌ر بنه‌ینی دایک بلنده، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمان دانیشتی وایه، له‌ میوانداری دایک تیر نه‌ده‌بووین، نه‌یده‌هیشت به‌ جیتی بیلین، زۆری راگرتین، کاتی هاتینه‌وه سه‌ر زه‌وی و نیکۆمان دیته‌وه، له‌ بروی دیاره‌ توورپه‌یه، ده‌زانی چه‌ندمان پی چوو! هیشتا نانیشمان نه‌خواردبوو! تیگه‌هیشت، ئیمه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی کات و کاتژمیر ده‌سوورپینه‌وه.

چاره گیکم له گهل خۆم برده وه میتوانخانه، له ناو
گه رماوی له ماوه ی نیو سهعاتی ههلمچۆراند؛ خواردنه وه له
ناو گه رماو وهک ئه وهیه له ناو هه ور دابنیشی.

نیوان مەمکۆلان، شووشەى شەرابى

ئىوارەيە، لە پىش بازەيلەتا چاوەرپى ئىدو دەكەين، بەلام نىكو هات، بە پەنجەكانى چىايەكى لە ئەستىزە نىشان دايىن، بە رپتەكدا رۆيشتىن، هيندە كلتسەمان نەهاتە سەر رپ، كەم نىشانەى خاچى كىشا، نزيك كەوتىنەو، ئەو چىايە زور بلند ديارە، لە تەوقى سەرى تاوهرىكى بە ئەستىزە نەخشىنراو بە ئاسماندا چوو، هەلگەراين، لە دلى خوم گوتم رەنگە سەر ئەو چىا لولەيى، گورايىەكى واى نەبن، هەر جىي چەند مزيكى لى بىتەو، هەلگەرپ، هەستم دەكرد بە چىاي حەسەن بەگدا هەلدەگەرپم، ترومبيل باشى نەدەكىشا، نازانم چەندى برد، سەر كەوتىن، نىكو قوژبىنىكى بو ترومبيلەكەى دىتەو...

سەر چىا چەند پانوپورە، زور گەورەتر لە سەرى حەسەن بەگ، لە شىو دەلى بەنى هەرىرە، هەمووى داروبارە، گولوگولزارە، لىرە و لەوى فرۆشگای گچكەى لە تەختەدار، چىشتخانە گەورەكەيش پىناچى خشتىكى تىدا بىت، تاوهرەكە دەلىي بە ئەستىزە نەخشىنراو، چوويىنە سەر مزيكى دارى، من بىرە و هاورپى سەر هەورى و نىكو چايان بانگ كرد، كچىك بە لەنجەولار هات و پىكى يەكەمى

بۆم تىكرد، له سنگيه وه، له درزى مه مکه کانيه وه، گۆرانييه
قهراجيه کهم بير که وته وه، چيژى پترم له و گۆرانييه
وه رگرت:

له دورپا دى به پاپى پاپى
به ينى مه مکۆلان شووشه ي شه رابى
به ماچ و دوو ناوت به د ناپى

شووشه ي شه راب! ئه رى نيوان مه مکۆلانى ئه و کچه
بۆچى هينده له شووشه ي شه راب ده چوو! شه وى ئه و
بلندا ييه ي تبليس چ شه ويکه! ئه و هه موو کچه جوانه له
کويوه هاتون! هه ستم ده کرد که وتوومه ته ناو مانگ و
ئه ستيران، ده سته ملانى ئه ستيرانم ديت، له بن داران، له
په نايان، له سيبه ران کچ و کور ده ستبازيان ده کرد، پاشا ي
کۆنى گورجستانيش ئيره يى پينان ده برد، ئه و جتبه بلنده ي
تبليس که ده تگوت ئاسمانى کى مانگه شه وييه به ئاسمانه وه، چ
ئاسمانى کى ژوانى و ديدارييه، ليره دنيا سه رگه رمى دلداريه،
له گشت لاوه تريفه ي ماچ دى، پينده چى نيکۆيش به لاي
خاچدا نه چى، ئه وه تا به ئاماژه و چه ند وشه يه ک که
پيويستى فيزى کردم، باسى نرخی کچان ده کات، ده لى:

هه ي زور جوان سه د دۆلارى بدى له گه لت دى، بيست
دۆلار ييش هه يه، ئه گه ر هه ر بۆ دانىشتن بى، بيره يه ک سه ر
و زياده.

به ئاماژه ده ليم:

ئه و کچانه له کوين؟

به پيکه نينه وه، ته له فۆنه که ي ده رد ينى:

به ته له فۆنيک...

به تیکه له یهک له فشه و راستی ده لیمه هاوړنی سهر
ههورئ:

ها چ ده لئی؟

دوای پیکه نینکی دريژ ده لئی:

واز بینه، با دانیشته که مان تیک نه چئ!

له مه ستبوونیکي ئاسمانی باوهرم به و چیروکه هینا که
له سهر زه ویسی گورجستان پرووی دابوو، بلکه گورجی،
ئو ویش بیستبووی، وای گئراپه وه:

کون، زور کون، پاشای گورجستانی هیند جوانه پرسته
بو کچیکي جوان ده چیته ئاسمانی، دستوپوهندی خوی خر
ده کاته وه، پینان ده لئی:

برون به دنیا دا بگه رین، کچه هره جوانه کان ببیننه وه، به
هر نرخیک بی بوم بینن.

ده ستوپوهند به نیاین وهرده بن، له هر شارهی، له
هر میلله تیک کچیکي جوان له گه ل خویان دینن و
ده گه رینه وه، ده گه نه وه شاری تبلیسی، له وی هوالی مهرگی
پاشا بلاو ده بیته وه، دستوپوهند نازانن چ له وه موو کچه
بکن، چون بیانگه رینه وه زیدی خویان! ناکری، له وی له
تبلیس به ره لایان ده کن و پینان ده لئین:

تازه ناگه نه وه ولاتی خوتان، بوخوتان لیره جیورپی
ببینه وه، میرد بکن و به وینه وه.

بویه ژنانی گورجستان جوانترین ژنی دنیان.

وایه، له ژنانی گورجستانه وه جوانی هه موو ژنانی دنیا
ده ببینیته وه، من جوانی بلکه گورجی شم دیته وه.

کلیسه له چۆله وانیی دنیا

به ریزی گۆریدا ته وایتک پویشتین، به لای راستدا
پینچمان کرده وه، دنیا که سکاییه، له پردیک په ریینه وه،
پووباریکی به بندا ده روات، ده لینی راسته وخۆ هر له
ئاسمانه وه و له دلۆپه بارانه وه ریچکه ی گرتووه و بهر
زهوی نه که وتووه، پوون پوون له قوولایی به ژن پتر، ورده
چه و دهره وشانه وه، نیکو، دیار بوو له باره ی پووباره وه
قسه ی ده کرد. له ولاتر نزیک بووینه وه له پووباره که، نزیک
بووینه وه له په رییه کانی ناو ئاوی، ژن مه له یان ده کرد، نیکو
هیتواشی کرده وه، به لام نیشانه ی خاچی نه کیشا، گۆتمه
هاورپی سهر هه ورئ:

هر له راست کلیسه نا، له راست ژنانیش هیتواش
ده کاته وه.

هاورپی سهر هه ورئ گوتی:

پیاو هه یه ئه و په رییانه ببینی، هیتواشی نه کاته وه!

پیشتر له چیرۆکان بیستبووم، په ری هه یه له ناوی ئاوی
ده ژیی و جاروبار خۆ نیشان دهن، له وی به راستی په ری
ناو پووبارم دیت، په ری ناو چیرۆکان به کراسی سپیی
وهک به فره وه له پووباری ده هاتنه ده ری، به لام ئه و

پهرييانه ی ليره ده يانينيم، پرووت پرووت، سپی سپی له کراسی به فريی سپيتر له پرووباره وه دين. پهنگه بيره پږلی هه بووبی له ديتنی پهريان.

پرووبارمان به پهرييانه وه به جی هينشت، گه يشتينه بن به رزاييهک، زور له زوورگه کانی دیوی پږژه لاتی هه وليتر له وه رزی به هار ده چوو، له وئ، له و چوله وانويه، سی چوار خانوو له سهر جاده، له بن ستيهري چهند درهختیکی به ئاسماندا چوو، شانيان به شانی په کتر داوه، په کيان فروشگه، په کيان به پؤليسخانه ده چوو، ئهوی دی له په نجره که يرا دياره جی بليته، دوو بليتمان بری، نیکو به ئاماژه ريتمايی کردين، چؤن چؤنی برؤين، پؤيشتين، پری چؤله، هاوړی سهر هه وری کوتی:

توخوا کهس بليتی چوله وانیی بریوه؟

کوتم:

چوله وانی ئاوه دانیی به دواوه يه.

به لام له بهر پيکه نين و ابزائم ئاوه دانويه که ی منی نه بیست، پنده که نیی، له و چوله وانويه، په ک به دهنگی خوی پنده که نیی، چهندي ده مگوت:

به چی پنده که نیی؟ چیت بير که وته وه؟

پيکه نين نه يده هينشت وه لام بداته وه، دواي پيکه نينیش له بیري چوو وه به چی پيکه نیوه، پری به بن بنه داری زور گه وره و به ته من دريژ ده بينته وه، ستيه ر ده تدا ته ستيه ر، ليره و له وئ له که لينی لق و په لکانه وه، هه تاو شه رمانه خوی نيشانت دها، پؤيشتنيکی باش پؤيشتن، له پيشمانه وه چهند که سيک دهنگيان ده هات، ئاوړم دايه وه، له دواوه يش

چهند که سیک به دیار که وتن، دلنیا بووینه وه ریمان هه له نه کردووه.

له پر گورانیکی کتوپر هاته گورپی، ری له داروبار و کهسکایی و سیبهره وه گه یشته عهردیکی پروت، له ناوله پ پروتتر، عهردیکی هه تاوی، پی ناچی له ته منی سیبهری دیتبی، عهردیک هه مووی شاخ و بهرد، بو ته یه موم له په خولیک دهست ناکه وی، پیاویکی ریشدار و ژنیکی له چکدار له تهنیشتمانه وه دهرویشتن، له سیما و قسه یانرا به هیی لای بووخارا دهچوون، نیستا ری هه ورازه، به چیادا هه لده گه پین، هاوپی سهر هه وری ده لی:

لیزه ییش چیا! ئی خو سه فین هه بوو، به بی بلیتیش سهر ده که وتی.

گوتم:

رهنگه ئه و چیا به له زنجیره ی چیا ی قاف بیت، با بیبیین، جگه له وه خه جه پووری و به رازمان زور خواردووه، با هه زمی بکه یین.

گو تی:

قاف کاله ی ئاسنی ده وی.

هه ستم کرد ئیمه به هه له هاتووین، ئیره ئه و ئه شکه وته نییه که مام گوگل بوی باس کردین و نیشانی داین، نا ئه شکه وته ئاوییه که نییه، به سهر خوُم نه هینا، هه لگه راین، ده بینم خه لک ده لینی میرووله ن ریچکه یان به ستووه، پی هه لگه ران ری نییه، ریچکه یه، پی بزنه، ریچکه له جی جی ریچکه ی تری لی ده بیته وه، له سهر تر تیک ده که نه وه، ئه و پییه زور له پیی پنشانی ئه شکه وتی شانده ری خو مان ده چی، ئه شکه وتیک لیزه، ئه شکه وتی له وی، یه ک له خوارتر،

ئەوى دى لە سەرتەر، رېك لەو گوندانە دەچوو كە خانووەكانيان بەسەر يەكەو نين، ئەشكەوتەكان ھەموويان لە شىوھى خانو و داتاشرابوون، خانووى دوو چاوەبى، سى چاوەبى، گەرماویشيان ھەبوو، داخو ھەلكەندن و داتاشينى ھەر يەك لە ئەشكەوتانە چەند سالى ويستيت، لە بىرم چوو ماله ئەشكەوتىيە چۆلەكان بژمىرم، بەلام زور بوون، داخوا لە چ سەردەمىكەو چۆل كراون!

لاى سەرى مالهەكان، مالىكى گەرە، تاقە ماله بە ئاوەدانى ماوەتەو، ئەویش كلىسەيە، كلىسەى ئەشكەوتى، لە گورجستان سەرم بە چەند كلىسەدا كەردو، وەك ئەو كلىسەم نەدیتوو، ئەگەر ناچار بكرىم لە كلىسەدا بژىم، لەوھيان سەرپشك بكرىم، بى سى و دوو كلىسە ئەشكەوتىيەكە ھەلدەبژىرم، كلىسە پراوپرە لە ژن و پياو، لە پشتەمەو گوتىم لە رستەيەكى پياوانەى عەرەبى بوو:

خاوەرستى بە تەنىشت مينيەو ھەقە بە دوو قات بۆت بنوسرى.

ئاورم داہەو، پياويك بزەى ھاتى و بە عەرەبى سلاوى كرد و پرسى:

تۆيش عەرەبى؟

كاتى زانىى كوردم و لە ھەوليرەو ھاتوم، گوتى:

منيش لە رېنى فرۆكەخانەى ھەوليرەو ھاتوم، بەغدايىم. ھاوړتى سەر ھەورئ تا ئەو كلىسەيەى نەدى، لە رۆخسارپرە ديار بوو، ئەو دانە رۆژەى تەمەنى بە ئاويدا رۆيشتوو، كلىسە چاوەيەكى گەرەى ھەيە. بن ديوار و بن ديوار بۆن و بەرامەيان داناو، چاوەى گچكە گچكەى زۆر، شۆر دەبىيەو، وەك بلى دوو نەومە، ھەمووى كون كونە،

بهلام کونی وا نالنی بترسینیت و هه ناسه سوارت بکات، نا
له کونه کانه وه بونی گولاو تیکه ل تیشکی رۆژ و تیشکی مۆم
و تیشکی نووره، گوتمه هاو پینی سه ر هه وری:
له هه ندی مزگه فت بونی گورییه دی...
نه بهیشت قسه که م ته واو بکه م، پیکه نیی، زۆر پیکه نیی،
گو تی:

ئێ خو ئاسانه وا بکه ن مزگه فتیش بونی گولاوی لئ بئ.
گو تم:

هه میسه بونی گورییه زاله به سه ر گولاودا.
به گولاو پزینی کلێسه ئه شکه وتیه وه هاتینه وه خوارئ،
هاتنه خوارئ له شاخی پر خانووه شاخی و کلێسه شاخی،
جگه له و رییه ی پیندا سه ر که وتین، به هۆی نیشانه وه
زانیمان رییه کی دی هه یه، ئه و رییه تونیل بوو، تونیلکی
هه لکۆلراو له شاخ، به په یژه ی شاخی هاتینه وه خوارئ،
تاریکه، هاو پینی سه ر هه وری ده لی:
کیت ویست ماچی بکه و هه لی.

گو تم:

تو له قسه ی ئازای، به لام له کرده وه هه ی لئ هه ی لئ...
هاتینه وه سه ر ری، هه تاومان بری و گه یشتینه وه سییه ر،
دره خه ته کان پیرتر خویان نیشان ده دا، ئه وه سه ردا نه
هه له یه، هه له ی زمان بوو، زمانی من یان داده رابی؟!
له وه یان باش گویم له گووگل رانه گرتبوو، ده نا ئه و هه له ی
به سه ردا تینا په ری.

ئه و خانووه ئه شکه وتیانه، ئه و کلێسه ئه شکه وتیانه، له
بینایی من نه خشیان گرت و تا دره نگیش جگه له وان چیدیم
نه ده دیت.

نیگاری دیرۆک دەگیریتەوه

نیكو له ناو ترومبیلەكەى خەوى لى كەوتبوو، پرخ و
هۆپى بوو، وا دیاره زورمان پى چوو، لىره واىه، دەچیه
هەر كوی خۆت له بىر دەكەیت، تىز نابى له تەماشاكردنى.
هاتینهوه، گەیشتینهوه رووبارى پهريان، ناومان لهو
رووباره نا رووبارى پهريان، شوفىز پىندهچوو كارىكى
گرنگى هەبى، تىز دەپۆى، هەرچەندە تىزىیهكەى نەدەگەيشته
پادەى سەرپىچى هاتوچۆ، بەلام من بە سەرپىچى بۆيم
نووسى، بە ئاماژە و چەند وشەیهك پىم گوت:
ئەو خىراىیه سەرپىچىیه، نەتهىشت لەشولارى پهريان
بىنم.

شوفىز تىنەگەيشت، ئەوهيشم گوت:
ئىمه بە هەلە هاتینه ئەو ئەشكەفته، ئەوهى من وىستم
ئەو نەبوو.

دەتگوت شتىك له و قسەیه تىگەيشت، دەستى پى كرد،
برىكى تىگەيشتم، ئاوڤم له هاوڤى سەر هەورى دایهوه:
تو چى تىناگەى؟
گوتى:

ماندووم، سەرخەویك دەشكىنم.

گوتم:

زور ماندووی؟

گوئی:

پیاو به سەر سه فینتیش بکهوئ هر هینده ماندوو ده بی.
نیکۆ ته له فۆن ده کات، دهنگی داده پابیم ناسییه وه،
دهنگیکی بیژهرییانه ی ههیه، ئا بیرم کهوته وه، ئه و ژنه له
رادیۆ کار ده کات، و ابزانم بیژهره، هیتشتا نه مدیتبوو، زانیم له
بهشی کوردیی رادیۆی گورجستانه، له بیرم نییه، بیژهره
یان بهرنامه ی ههیه، چه زیشمان ده کرد سهر له رادیۆکه
بدهین، وهلن ریک نه کهوت، ئی، نیکۆ موبایله که ی دا دهستم
و گوئی:

بیلا خانم...

داده پابی گوئی:

که پانه که تان چۆن بوو؟

گوتم:

خۆش بوو، به لام ئه و ئه شکه فته ی من ده مویست ئه وه

نه بوو؟

گوئی:

تۆ له دووی چ ئه شکه وتیک ده که پئی؟

گوتم:

بیستمه ئه شکه وتیک ههیه، ده ریاچه ی له ناوه، پله ی
که رمییه که ی چوار وهرزه ی سال نه گۆره، هاتوچۆ به
به له مه.

هاورپی سهر هه ورئ دیاره به ئاگایه و گوئی له به له مه،

گوئی:

ئه وه نییه پیلاره کانمان بوونه ته به له م...

گوتمه داده رابی:

مه‌گه‌ر ئەشکه‌فتیکی وا بوونی نییه؟ له‌ نزیک تبلیس نییه؟

داده رابی گوتی:

با، له‌ گورجستان هه‌یه، برایی من، ئەو شکه‌فته‌ی تو

دبیژی گه‌له‌ک دویره، له‌ تبلیسه‌وه‌ رۆژه‌رینه‌ک دویره.

دیار بوو له‌ نیوان ئیمه‌ و داده رابی، له‌باره‌ی

ئەشکه‌فته‌وه‌ هه‌له‌تیگه‌یشتنیک له‌ گۆری بوو، من رۆژی

پیشتر که‌ ناوی ئەشکه‌فتم هینا و مه‌به‌ستم ئەشکه‌فته

ئاییه‌که‌ بوو، ئەو یه‌کسه‌ر به‌ ئەشکه‌فته‌ و شکوبرینگه‌که‌

تیگه‌یشتبوو، هه‌له‌ له‌ من بوو، له‌ مام گووگلم نه‌پرسیبوو،

ئەشکه‌فته‌که‌ ده‌که‌وێته‌ جوگرافیای چ شاریکی گورجستانه‌وه‌.

گه‌یشتی‌نه‌وه‌ جه‌رگه‌ی تبلیس، سه‌ر ئەو پرده‌ی

که‌وتووته‌ بن هیلێ ته‌لفریکه‌وه‌، بن ئەو بلنداویه‌ی دایکه‌

میهره‌بان و پاله‌وانه‌که‌ی گورجستان به‌ ده‌ستی بادی و

ده‌ستی شمشیرییه‌وه‌ له‌سه‌ری راوه‌ستاوه‌، له‌و دیوه‌ی

پرده‌که‌ دابه‌زیین، به‌ دره‌نگه‌وه‌ نانی نیوه‌رۆمان له‌ لای باجی

ه‌لاو خوارد، خواردنی چیشته‌خانه‌ گچکه‌که‌ی ئەو باجیه‌

له‌چکداره‌ زۆر خۆش بوو، تورک بوو، به‌ هاوڕینی سه‌ر

هه‌ورێ با، سێ ژمه‌ نانی ده‌ستی ئەو ژنه‌ بخوات، هاوڕینی

سه‌ر هه‌ورێ زوو ناوی زانی، به‌لام دیار بوو ناوه‌که‌ی به‌

دل نه‌بوو، بۆیه‌ ناوه‌که‌ی گۆری و کردیه‌ باجی ه‌لاو،

چیشته‌خانه‌که‌ی باجی ناندینیکی گچکه‌یه‌، به‌ حال جیی هه‌فت

که‌سی لێ ده‌بووه‌وه‌، به‌ خۆیه‌وه‌ پینج که‌س ئیشیان لێ

ده‌کرد، له‌وه‌یش خۆشتر، هه‌ر کاتیک به‌ به‌رده‌م چیشته‌خانه‌دا

تیده‌په‌ری، ده‌تدیت هه‌ر شه‌شیان ده‌ویان ده‌جوولێ و نان

ده‌خۆن، هاوڕینی سه‌ر هه‌ورێ ده‌یگوت:

دهلئی ناندینه که تابهت به خویانه.

گوتم:

دهزائن ئیمه غه ریبهین، فهرمومان لی دهکهن.

دهستاوی باجی حهلاو زور خوش و زور ههرزانه، سهه
لاریت له گیرفانی بی، مانگیک لهوی نان بخو، بایی
قاوهیهکی قاوهخانهی کوره سووریاییه کهت پی دهمینئ.
وینهیه کمان به دهستی شاگرده جوانه روو به پیکه نینه کهی
باجی گرت و چووینه قاوهخانه کهی کولانی ماچان، قاوه کهی
به تامه، به لام زور گرانه، قاوهیهک پاره ی سئ چوار بیریه،
لهو ییش به دیار قاوهوه، کچیکی رهنگ قاوهیی، نه مزانی
برسیتی له چ ولاتیکه وه گه یاندبوویه نهوی، وینهیه کم گرت.
لهو بازاره موزه خانه ییه، چهند وینهیه کم گرت و خسته
پال وینهی ماله چوله ئه شکه وتییه کان، خسته پال وینهی
کلنسه ئه شکه وتییه کولابییه ئاوه دانه پر له نه خشونیکاره که؛
ولاتی گورجستان ولاتی نه خشونیکاره، ئه و ولاته گوند و
شاری، دار و دیواری، مال و کلنسه و بازاری، بهرد و
ئه شکه وت و مزگه وت و دیسکو و چیشخانه و مه یخانه و
هه مووی، هه هه مووی نه خشونیکاره. من چیژم له هه موو
ئه و نه خشانه وه رده گرت، نه خشی پشت ئه و ژنه
سه ماکه ره ی به بیست لاری ده چوه باوه شی پیاوانه وه،
نه خشی پشت ئه و پیریژنه ی به هوی رووخانی سیسته می
سؤسیالیستییه وه لئی قه و ما بوو، له بن دیواریک دهستی پان
کردبووه وه، جوان بوون، هه موو ئه و نه خشانه جوان بوون،
به هه موویان نیگارینکن، دیرۆکی جوانی مرقییان
ده گنیرایه وه.

درهنگانی عسر گه رایسنه وه بازه لیتا، ئیدی له وه ودوا
چوونه ده ری و گه پان له سه ر خومانه، به داده پابیم گوت:
شوفیریکی کوردمان بۆ پهیدا بکه.

گوتی:

کوردیک ههیه، به لام زور گرانجانه، دوو قات و سی قات
داوا دهکات.

گوتمان:

که واته ئیدومان بۆ بنیره، زمانی وی ئاسانه، ئاماژهکانی
پوونن.

فرفرۆکه‌ی دایکی ستالین

ئێوارەیه، ئێوارە‌ی تەبلیسی، ئەو‌ه‌ی لە ئێواراندا پیا‌سه‌یه‌کی نە‌کردب‌ی لە دەو‌ رووبار و سەر‌ پردی ماسی و بازار‌ی مۆزە‌خانە‌یی و کۆلانی ماچان و ئەو‌ گە‌رە‌که‌ی ئەو‌بە‌ری بازار‌، کە دە‌ب‌یت هە‌زار پ‌ی‌پ‌ل‌کە سەر‌ ب‌که‌وی تا دە‌گە‌یتە دامە‌نی، ئەو‌ گە‌رە‌که‌ی بە دیار‌ رووبارە‌وه لە بە‌ران‌بە‌ری دایک، وە‌ک ب‌ل‌یی دە‌ست لە ئە‌ژ‌نۆ دان‌یشتووه، کە‌س‌یک لە ئێوارە‌ی چ‌را‌خانی تەبلیسی ئەو‌ ج‌ییانە‌ی نە‌د‌یت‌ب‌ی، و‌ینە و وشە بە‌لا‌شە، ناتوانن بە ئێوارە‌ی تەبلیسی ئاشنا ب‌کن، ب‌ۆ‌یه چ نال‌یم، بە‌لام کات‌ی لە دوا پ‌ی‌پ‌ل‌کە رووه‌و رووبار‌، رووه‌و دایکی لە تریفە هە‌ل‌کش‌او راوه‌ستا‌بووم، ئێوارە‌ی تەبلیس‌م وا پ‌یناسە کرد:

کچ‌یکی گورجستانی لە بە‌ر مانگە‌شە‌وینکی هاوینی، سنگی تا سەر‌ ناوک کردووه‌ته‌وه.

دە‌ل‌یمە هاو‌ر‌پ‌نی سەر‌ هە‌ور‌ی:

ئێوارە‌ی تەبلیس چ‌ە‌ند لە سنگی کراوه‌ دە‌چ‌ی...

دە‌ل‌ی:

هات، ش‌ی‌ع‌ر هات، ئاگات ل‌ی ب‌یت بە‌ر نە‌ب‌یتە‌وه.

به هينكه هينك سەر كهوتين، ئه و په یژه پنجه لپنجه
تسكوتريسكه، له هه ندى جى رك رك، له هه ندى جى ته واو
لار بووه ته وه، هه ر ده لئى په یژه ی ئیبلیس، پلكه گورجى له
هه قايه تدا باسى ئه و په یژه یه ی بۆم كردوه، به په یژه ی
ئیبلیس ناوى بردوه، ده یگوت:

په یژه ی ئیبلیس بنى له ده و رووباره، سهرى له ئاسمانه،
سه د پنیچ و هه زار پنیلكه ی هه یه، كاتى كوربه هه لاتووه كه
رپى به وئ كهوت و پتیدا سهر ده كهوت، له نیوه ی رپى
تووشى به تووشى پیریژنى بوو، هیواش هیواش پنی
هه لدینا، پنی سه یر بوو، ئه و پیریژنه سه د سالییه چۆن هینده
پنیلكه ی بریوه، له كۆلى كرد، له پر پیریژن به كۆلیه وه نه ما،
تومه ز ئه وه ئیبلیس بووه خۆى كردوه ته پیریژن، هه ر
كه سیک رپى به و په یژه یه بكه ویت، ئیبلیس به هه ر فیلنك
خۆى ده گه یه نیته سهر شانى، هه ر هیچ نه بئ، خۆى ده كاته
مارمیولوق و خۆى داویته سهر شانى.

من له سه ركه وتنى گه یشته ته نیشته پیریژنى، له وه وه
چیرۆكه كه ی پلكه گورجیم بیه كه وته وه، ته واویك لئى ورد
بوومه وه، گوتم ده بئ ئیبلیس نه بئ! ئه رى ئه و پیریژنه چۆن
به و هه موو پنیلكه یه دا هه لگه ر!!

سهر په یژه ی ئیبلیس ئاوه دانه، ده سهر ده كه ون و بیست
دینه خوارى، له زۆر جییش شان له شان ده خشی، خۆ
ئگه ر هه ست راگرى و خۆ بگرى، ده ستله ملانییش ده بینى،
له هاتنه خوارى، له پنیچنك كور و كچنك به شیوه یه ك
خزابونه ئامیزى یه كتره وه، به ئاسمانیش لیکدی
نه ده بوونه وه.

نيره پرديکه له شيوهی ماسی دروست کراوه، دهچیه ناو زگی، باشه پیستهکهی له شووشه پوونتره، له ههردوو لاوه پروبار دیاره، ئاسمان دیاره، کهس نییه بیته ناو زگی ماسی، چهند وینهیهک نهگری، له چرکهیهکدا دهیان وینه دهگیری، ئیمه له ههردوو سهر پیمان کهوته ناو زگی ماسی، له چوون له زارییهوه چووینه ژووری و له گهړانهوه له زارییهوه هاتینه دهری.

ئینستا لهسهر پرده کونهکهین، پردی کون زور کونه، هیچ دوور نییه روستاقیلی لیره، لهو شوینهی من لینی پراوهستاوم، خهیاال بردیتهوه و خوی هلدایته پروباری کورپاوه و چهند دیرهشیریکی گرتیتهوه، من روستاقیلی دهبینم، لهو پیاوهی ئه و بهروهوه روستاقیلی دهبینم، چهند بهو دهچی، به روستاقیلی نیوه ئهفسانهی دهچی.

ئهو ژنه فرپړوکهفروشه! وینای دهکم، به کهسیک دهچی، بو بیرم ناکهویتهوه کتیبه؟

له هاوړنی سهر ههوریم پرسى:

نازانی ئهو ژنه به کى دهچی؟

گوټى:

با بچین چایه و قاوهیهک بخوینهوه، به بیرمان دیتهوه کتیبه.

نا، بى قاوهیش دهیناسمهوه، ههوه، ئهو ژنه پلکه کهتانه، کاترینه، دایکه گلؤلکههستالین، سویندتان لهسهرم نییه، ئهوه دایکی ستالینه، من له جییهک وینهی دایکی ستالینم دیتوه، کتومت ئهو ژنه فرپړوکهفروشهیه. هات سلاوی کرد و فرپړوکهیهکم لینی کړی، گوتم:

تو دایکی ستالین نیی؟

له زمانم تیگه یشتبا، وهلامی بهلی دهبوو!

گوتمه هاوړینی سهر هه وړی:

ناسیمه وه، دایکی ستالینه.

کوئی:

کئی دهلی کچی ستالین نییه!

نا، کچی نه بوو، دایکی بوو، دوايوه ی دهستی منداله
لاساره که ی گرت و ئاوايي گوری جی هیشت، کئی دهلی ږی
به سهر ئه و پرده ی تبلیس نه که وتووه، کئی دهلی لیږه
دهر ژه یشی نه کردووه!

دهمویست زوو بگه مه کولانی ماچان، به لام پیم له پردی
یاده وه ری نه ده بووه وه، بوخوم ناوم له و پرده ی که
ږوستا قیلی و دایکی ستالین و ستالینی مندالم له سهری بینی،
نا پردی یاده وه ری، له و سهر پرده زور په یکه رتاش و
سترانیژ و هوزانقان و پاشا و وه زیر و گزیرم بینی، به لام
ناوی که سیانم بیر نه که وتوه.

هاوړینی سهر هه وړی دهلی:

نه چینه کولانه که؟

دهلیم:

دهچین، که سم نه ناسییه وه.

دهلی:

کیت نه ناسییه وه؟

به منگه منگ وه لامیم دایه وه، تینه که یشت.

كۆلانى ماچان

ئىرە كۆلانى ماچانە، كۆلانىكى مانگەشەوييە، گلۇپى ناۋى، تريفەى ماچ پروناكت دەكاتەو، دلنەوايى تەمەنى بەسەرچووت دەداتەو. ماچ، يەكەم ژوان و يەكەم ماچت بىر دەخاتەو. ئەو كۆلانى نازانم ناۋى چىيە، بەلام ھەر دەبى كۆلانى ماچان بى، جگە لە وشەى ماچ چ وشەيەك لەو تابلۇيەى سەرى كۆلان كە نازانم چىيى لى نووسراو، جىيى نايىتەو! كۆلانى ماچان قەيسەرىي ھەلگەوتو، بەلام نە بە چاتى دەچى، نە چىنكۆ، دەلىنى پەلەھەورەكانى سەر تىلىسە، يان دەلىنى قزى ژنانى گورجستانە، باى كىنوى قاف ھەلى كىردوو و بە ئاسمانى ئىخستوو، چەندى لە ئاسمانى كۆلانى ماچان ورد دەبمەو، جگە لە ھەور و ژن چ نايىنم، ھاۋرىي سەر ھەورى سەر ھەلدەبرى و دەلى:

بروانە، ھەر من و تۆ نىرگەلەمان لە دەست نىيە.
لەو قسەيەو گومانم لە پرچ و ھەور پەيدا كىرد، بەلام گومان لە دووكەل زووتر پەوييەو.

كۆلانى تەنگەبەرى ماچان لە من بوووتە قەيسەرى، ھەر بىيىنە بازار دەبىت سەرى لى بدەين، قاوہخانەى سوورىيەكەيش، بوووتە چايخانەى مام خەليل، گرگر دىننەو

لای کچه رہنگ قاوہیہکے، جیمان پتر میزہکے سی سہر
 دہرگایہ، کہمتر ژووری، ہاوری سی سہر ہوری پیالہی چا و
 من پیکئی بہ دستمہوہ، لہ کولانی ماچان دواہی حفت سال
 وازہینان، گہرامہوہ، پاکت و چہرخم ہلگرتہوہ، بہلام
 مڑی سووک، وہک ماچہکان سووک، لہوئی ٹہگر
 سہرژمیری ماچان بکیت، لہ ہر چرکہی ماچی دہچیتہ
 تومارخانہی ماچانہوہ، ماچی قولم نہدی، باش بو نہمدی،
 دہنا منیش مڑی قولم لہ جفارہ دہدا و بہ تہواوی فیر
 دہبوہوہ.

ماچ ماچ، ہمیشہ ماچ، لہ دواہی ہر ہلدانی چہند
 ماچی، درہنگ زانیم لہ کولانی ماچان مزہ ماچ و نیرگہلہیہ،
 بہلام من بیرہ بہ بیرہ دہخومہوہ، بہ دیار ماچہوہ ہیندہ
 بیرہ بہ بیرہوہ ہلدا، تا گہیشتمہ نیوہ مہستبوئی، ہر
 ہلمدہدا، ہستم دہکرد ہندی لہو کہسانہی دین و
 تیدہپہرن دہیاناسم، ٹہری لہ دنیاہی چہند کہس لہ سیما
 کتومت وہک یہکن؟ دہبی زور ہہبن، وہختہ بلیم
 درہختہکان چہند لیکدی نژیکن، مروٹہکانیش ہیندہ شیوہی
 یہک دہدن، لہوئی عہدلرہزاق بہدرخانم دیت، لہگہل ژنیکئی
 لہ تہمنہی خوی شتی گچکہتر، ہاتن و لہ میزہکے
 تہنیشتمان دانیشتن، گویم ہلخست، بہ زمانیک قسہیان
 دہکرد، لہ رووسی دہچوو، ٹاورم دایہوہ لہسہر ٹہوہ بوو،
 بہ کوردی بہخیرہاتنی بکہم و وینہیہکی لہگہل بگرم،
 ہاتہوہ بیرم کورہ خو عہدلرہزاق بہدرخان ٹہورویہ
 مردوہ! سہد سال نابی؟! من شہویک لہ وینہ نا، لہ خہون
 دیتبووم، لہ تہنیشست سمکوی شکاک دانیشتبوو، شتی فیر
 دہکرد، باشہ ٹہو پیاوہ زیندوہ بو ہیندہ لہو پیاوہ مردوہ

دەچى، تۆبلىنى كەسىكى نىزىكى نەبى! يان من بۆچى ئەو
پىاۋە ھاتە خەيال مەۋە و لە پىاۋىكى كۆلانى ماچان سىمايم
دېتەۋە؟

دوور نىيە خەيالەكە لەۋەۋە ھاتىنى، عەبدلرەزاق بەدرخان
سەدەيەك لەمەۋپىش لەپىناۋى شتىك بۆ كورد، سەرى بە
ھەموو شوپىنكىدا گرت، ھاتبۈۋە ئىرەيش، تېلىس، ماۋەيەك
ئىرە لە تېلىس ژياۋە، لەۋى قسەيەكى وام بۆ ھات:
بەدرخان، تۆ زۆر گەرايت، گەيشتە ئىرەيش تا كەمىك
سىياسەت بۆ كورد بېيتەۋە، بەلام من ھاتم تا چەند رۆژى
دوور لە سىياسەتى كوردى پشۋويەك بەدم.

لە كۆلانى ماچانەۋە من بە بىرەى رۋوسىيەۋە بە سەدە
گەرامەۋە دواۋە، گەرامەۋە دىرۋكى گورجستان كە بە تىر و
شىرى عەرەب و تورك و فارس و رۋوس خوينى لى
دەچۆرئى، ھەست دەكەم تېلىس ئىستائىش لە شەرە، تۆ بە
شاردا بسوورپوۋە، بە ھەر لايەكدا دەروانى، سوارە، تىر و
شىرە، ئەسپ ھەستاۋەتە سەر پاشوو، پەيكەرەكان تەنى
دىرۋكى شەر ناخويننەۋە، ھەر ئىستا، لەو شەۋەدا شەرپىش
دەنۋوسنەۋە، تاكە جىيەك شەر نەگىرئەتەۋە، كۆلانى ماچانە،
ئەو ھەموو ماچە، لەخۆرا نىيە، ھەلاتنە لە شەر،
حەسانەۋەيە، لەبىربردنەۋەيە.

ئەو شەۋە لە مەنەۋە دىرۋك دەئاخفى، ئەۋەتا
كلاورەشەكان دىن، شىر ھەلدەكىشن لە كىۋى قاف و برىنى
قول دەكەۋىتە سىنەى گورجستانى، ھەر ئەو كلاورەشانە
كىۋ و كىۋ دەپۋن لە سندووسى بن سابلانخى ھەلدەدەن و
تىر داۋىژنە قەندىل و خوين دەچۆرئى لە شانى كوردستانى،
گۆتمە ھاۋرىنى سەر ھەورى:

دەزانی كوردستان و گورجستان زۆر بە يەك دەچن؟

پىنگەنىي:

ستان، ستان، ستان.

ئاگام لى بىرا، ئەو بە چ بزانتىت من پۇ چوومەتە
دىرۆكەو، ئاخىر كۆلانى ماچان كەي جىنى شەپ و تىر و
شىرە، ئەو شەوہى كۆلانى ماچان بۇ من دىرۆكى بوو!

ستالين، مندائي بن دروخت

ئورۇق نيازمان مالى ستالينه، پيش ئووهى بگه مه ئاسمانى
گورجستان، له خه يالم حهفت جى له پيشه وهى جيان بوون
كه پيوسته بيانينم: تبليس، بن پىي دايك، كوئترين كلنسه،
ئهشكهوتى ئاوى، دهرياي رهش، مالى ستالين، سه مای
دولفين، ئورۇق نورهى مالى ستالينه ئه گهر له مال بى.

له داده رابيم پرسى:

له ماله؟

گوتى:

بهلى، ئورۇق پشوو نييه.

ئوهيشى گوت:

من لهو بن پاله تا ئىستا مالىانم نه ديتووه، خه مى لى

دهخوم.

گوتم:

دى پينگفه بچين.

نه هات، ئيدوى له گهل ناردین. هاورنى سه ره هورى

پرسی:

- مالى ستالين له كوئيه؟

- له گورييه.

گۆرى چىيە؟ پىندە چى لە سەردەمى پىلگە تىكتاترىنا، ئەو پىلگە لە سەر پرەدەكە فېرېرۇكەى دەفروشت، گوند بوو بىت، بەلام ھەو كە گۆيە شارە، كە وتوووتە كوئى؟ تەواو تىك لە تېلىس دوورە.

لە دەروەى تېلىس لە پىش فرۇشگە يەك شوڤىر پراى گرت، گوتى:

ئەگەر شتىكتان دەوى بىكېن.

من يەك وشەى ئەرمەنى و گورجى نازانم، بەلام لە زمانى ئىدۇ تىدەگەم، ئەو يىش لە من تىدەگات. ئى، من چوار پىنج بىرەم ھىنا، ھىشتا پىنى لى نە نابوو، سەرى بىرەم ھەلچىرى، لە ھىكرا ئىدۇ پرى دا بىرەكەى دەستم، بە زمانى خۇى ھاوارى كرد، نەخۇيتەو!

باشە بۇ نەخۇمەو؟ تۇبلىنى لە رىوبان قەدەغە بى! يان ھەست دەكات، ژەر، شتىكى تىدا بىت! من دەلىم:

دەخۇمەو، بۇ نەخۇمەو؟!

ئەو دەلى:

مەخۇو، چونكى...

لەوەى دواى چونكى تىناگەم، سەيرە لەو تىك ناگەين، بىرەكانى لى وەرگرم و دەوىست بەسەر فرۇشگە كەيدا بداتەو، ھاورپى سەر ھورى كە بىبسى بە دەستەو بوو، بە ئاماژە گوتە ئىدۇ:

ئەدى ئەو نەبەيتەو؟

بە ئاماژە گوتى:

نا ئەو ئاسايە، ھەرام نىيە.

ئىدۇ وشەى "ھەرام" ى خۇمانى بە كار ھىنا، سەيرە، ئەو وشەى لە كوئى ھىنا، لەگەل ئەو وشەيە، بىرەكانى ھىنايە

نزیك ده موچاوم، به ئاماژه به سهر لىنويه وه كرد و به لادا
هات و خۆى سه رخۆش كرد، هاوړى سهر هه وړى پىنگه نى
و گوتى:

تىنگه ىشتى مه به ستى چىيه؟

گوتم:

ئاي له و...

ئىدۆى مه سىحى وا تىنگه ىشتبوو منى موسلمان به هه له
بىره م هه لگرتوه، وام زانىوه بىبسىيه، يان خاوه ن فرۆشگه
به ئه نقه ست بىره ى به بىبسى به من فرۆشتوه، ده بوىست
له سهر ئه و كاره بچىت سىياسه تى بكات، له ږى گوتمه
شوفىز:

بىره ى بخۆوه.

دىار بوو زۆر چه زى لى بوو، به لام نه گه ر بىشمى
فرىكى لى نادات، ياساى هاتوچۆ پىشيل ناكات، له هازۆتىش
خىراى دىارىكراوى نه به زاندم...

له ږى گۆرى، له ئاوه دانىيه كانى ده و ږى، ماندوويه تى
گورجستان رووتتر ده رده كه وى، ولاتىكه به ناو شه ږى
گه وره گه و رده دا هاتووه و بىره گه ىشتووه، خشت نىئه،
دره خت نىيه برىنى پىوه نه بى، گورجستان كه سكاىيه
سروشتييه كه ى، وىرانىيه كه ى داپۆشيوه، پىوه ى دىار نىيه،
ولاتىكى هه مىشه به هارى نه با، برىنه كانى هه موو ده كه و تنه
گۆږى، ولاتىكه هه ست ده كه م له ناوه وه خوښى لىوه
ده چۆږى.

ږى گۆرى هه ر ئه و ږىيه به كه كوښترىن كلتسه له ده ستى
لاى منه وه دىاره، شوفىز سهر نه وى ده كات و به په نجه
نشانم ده دات و منىش هه ر به ده ست و په نجه ده لىم:

سهرم لئی داوه.

پیش ئه وهی بگهینه گۆری، هر به دهستی من ماله
ئهشکه وتیه کان له بلنداویه ده رکه وتن، شوفیر هندی
قسهی له باره یانه وه کرد، که می تیگه یستم، له چاری منه وه
ئهشکه وت له گۆرییه وه هینده دوور نییه، دووریش نییه
سهرده مانیک باپیره و داپیره گهره ی ستالین له وی ژیا بن،
رهنگه ستالین خویشی له ترسی هیرشی پروس یان
تورکان چهند شهو و پوژیک له وی خوی حه شار دابن.

له دووریانی، شوفیر دهستی لای خوی گرت، گه یشتینه
ئاقاری گۆری، که وتینه ناو درهختان، درهختی بلند، زور
بلند، سهریان له په له هه وره کان ده سوو، درهختی زور
ئهستوور، چوار زه لام باوه شیان پندا بکه ن، سهری
په نجه یان ناگاته وه یه ک، درهخته کان زور به ته مه ن دیارن،
ساواکه یان له و ژنه به ته مه نتره که له سه ر پرده کونه که ی
تبلیس فرفرۆکه ی ده فروشت، شوفیر ده لی:

گه یشتین، ئیره گۆرییه.

دوو سی مندا ل گه مه ده که ن، به دهوری درهختیکدا
ده سوورینه وه، مندالیکیان به درهخته که دا هه لده گه پئی، زور
له و وینه مندالییه ی ستالین ده چی که زور جار مام گووگل
نیشانی داوم، گوتم:

ئه ها، ئه وه ستالین نییه؟

شوفیر له پیکه نیندا له سه ر پشت که وت.

هاو پئی سه ر هه وری ده لی:

ستالین له ناو ئه و درهخته جوانانه وه هاتو وه؟

ویستم بلیم:

به رازیش له ناو درهختی جوانه وه دی.

ئىستوپىكى توند له بىرى بردمهوه، شتىك هاته پىش
ترومبىل، نهمزانى چ بوو، له چاوى منهوه زور له بهراز
دهچوو.

مالي ستالين

ئيره ناو گورييه، خانووه كان له ناو دارودرهخت بزرن، له كهليني قهدي درهختانهوه كوسپي سه ر ده رگا ده رده كهون، له كهليني لقي درهخته وه، په نجره به نازه وه له پروت ده كرينه وه، دواي چند پينچن گه يشتينه جاده يه كي پان، پينچمان كرده وه، ده رگايه كي گوره به ريزه وه ميوانداريي كردين، دابه زيم، له حه وشه يه كي گوره كه وتمه بهر ستيه ري ستالين، يه كه م جارمه ئه و پياوه به شانوشه و كه ته له نزيكه وه بيينم، ده لئي درهختي گورييه راوه ستاوه، پياويكه پياو شهرمي لي ده كات، بو چند چركه يي گه رامه وه حه فتاكانى سه ده ي بيست و چوومه وه مالي پياوه كؤمونيسته كه ي كؤلانمان، وينه يه كي گوره ي له سه ره وه ي ته له قزيونه كه يان هه لواسيپوو، هه بوو ده پيرسي:

ئو پياوه سميل بابره كتيه؟

مام كؤمونيست ده يگوت:

ئو وه ستالينه، شيرى خوا نا، هبي مرؤفايه تي.

وهك ده لين هه موو گورجستان بگه ربي، بو يادگار ييش وينه يه كي ئاسه واري كؤمه نيستي و سوقيه تي نابيينيه وه، كه چي ستالين، ئو پياوه ي رژيمينكي پي ده ناسر يته وه،

ئەو تا لىرەيە، كەمىك ماندوو ديارە، بزەي سىمىلى دىتى، دەلىيى ھەر ئىستا لە شەرى جىھانى گەراووتەو و پىشتى ھىتلەرى لە عەرد داوہ.

بە بەر سىبەرى ستالىندا چووينە ژوورى، لەسەر دەرگا ژنىك وىنام كرد، بەلام نەمناسىيەو، دواتر بىرم كەوتەو زور لە ژنى دووھى ستالين دەچوو، بە پوويەكى خوشەو بلىتى داينى و بە پەرۆشەو پى سەرکەوتتى نىشان داين، ديوەخانە، لەسەر پەيژە ستالىنىكى گچكە دانىشتبوو، لە سەرتر ستالىنىكى دى، لە سوورپانەوھى سەرى ديسان ستالين، ستالين لە ھەموو پەيكەرەكانى نىگاكانى ھىند تىژن، لە تەماشاكردن ناچارى چاو بىرووكىنى.

ئىستا بە ناو مالە تازەكەى ستالىندا دەسوورپىنەو، مالى تازە گەورەيە، بە ھەر دىوارىك، بە ھەر لايەكدا دەروانى ستالين ديارە، لە ھەر جىيەك شتىك، پاشماوہىكى ستالين دانراو، ژنىك لەبارەى موزەخانە يان مالى تازەى ستالىنەو بە ئىنگلىزى قسە دەكات.

ئەو كىتەكانى، من پىشتەر لە ھەندىكيان، ھەندىكم خويندوووتەو، لەبارەى زمانەوہى، لەبارەى لىننەو، لەبارە دىالەكتىكى نازانم چىيەو، ئەو دەستئوسەكانى، ئەو پىنووسەكەى، داخوا واژوى مەرگى چەند كەسى پى كردوو! رەنگە ھەر بەو پىنووسەى واژوى پەرتەوازەكردنى كوردى كردىت، دوور نىيە عەرەبى شەمۇيش بە ھوى ئەو پىنووسەو ھەلدراپىتە سىبىرپاو! لە ھۆدەيەكى دى پۇتىن و كلاًو و ساقو درىژەكەى وەك خوى بە نرتونوىيى ماونەتەو، كە پىشتەر لە وىنەى جوولائو و وەستاو دىتوومن، ئەو تەلەفونەكەى، داخوا لىيەو چەند پىستەى

هه‌په‌شه‌ئامیزی بۆ یار و نه‌یار نارڊووه، ئه‌وه‌یش پایپه‌که‌ی،
ورد لیتی ورد بیسه‌وه، ته‌نکه دووکه‌لیکی پنه‌ویه، ته‌پله‌ی
جگه‌ره، ئه‌وه شه‌تره‌نجه‌که‌ی، له دیدی منه‌وه له باری کش
لینینه...

له ماله تازه‌که‌ی ستالین هاتینه ده‌ری، شه‌مهنده‌فهریک له
بن دیواری حه‌وشه راوه‌ستاوه، ژنیکی گۆری، له سیمایدا
پینه‌چوو له بنه‌ماله‌ی ستالین بی، به ئینگلیزی هاته قسه، من
هینده‌ی تینگه‌یشتم:

ئه‌و وارگۆنه ستالین له ناوی دانیشتووه، هه‌ر به‌وه
چووته کۆنگره‌ی نازانم چی و کوی.

چووینه ناوی، وه‌ک خۆی پاریزراو بوو، خوش بوو،
هاو‌پنی سه‌ر هه‌وری ناو شه‌مهنده‌فهری زۆر پی خوش
بوو، کوتی:

حه‌ز ناکه‌م دابه‌زم.

کۆتم:

دانابه‌زین، گه‌شتیک له‌گه‌ل ستالین ده‌که‌ین.

کۆتی:

ئه‌گه‌ر ئه‌و ژنه جوانه دانه‌به‌زی، تا بنی دنیا له‌گه‌لی
ده‌پۆین.

ئه‌و چوو وینه له‌گه‌ل ژنه‌که بگریت، منیش به دیار
وینه‌یه‌کی ستالینه‌وه که به‌سه‌ر کورسییه‌که‌وه بوو، چوومه
خه‌یاله‌وه، شه‌مهنده‌فه‌ر پۆیی، له‌گه‌ل ستالین گه‌شتیکی چه‌ند
خوله‌کیمان به شه‌مهنده‌فه‌ر کرد، هه‌ر به‌و شه‌مهنده‌فه‌ره
چووینه ماله کۆنه‌که‌ی ستالین.

مالی کۆنی ستالین هه‌ر دوو سی دارتیل له ماله تازه‌که‌ی
دووره، خانوویه‌کی گچکه هه‌ر جینی خۆیان ده‌بیسته‌وه،

میوانیان هه بی ده بی له دهره وه دانیشن، کۆنه، زۆر کۆن، له دایکی ستالین به ته مه تتره، له په نجه ره گچکه که وه دایکی و باوکی ده بینم، بابی ستالین توورپه دیاره، په نکه له و توورپه بوونه وه بریاری هه لاتنی دابیت، دواى ئه وهی تیروپر له ژن و منداله کانی ده دات، پویشتووه و مال و مندالی به سه ر ژنه قوربه سه ره که ی به جی شتووه.

له هاتنه ده ری، له بن دیواری مالی ستالین کور و کچیک چووبوونه باوه شی یه کتره وه، گوتم:

دلدارى به بهرچاوى ستالینه وه.

هاورپی سه ره هورئ گوتی:

با ستالین لیانه وه فیر بیت.

مالاواييم له ستالینی به پیوه وه ستاو کرد، دیتم ئیدۆ له ساتی خو به ستن چاویکی له ستالین بری، به دهسته کانی جووله یه کی کرد، ده تگوت نیشانه ی خاچ ده کیشی، تینه گه یستم ستایشی کرد یان نه فره تی بۆی نارد.

مزگهفتی ته بایی

سوورپیکمان به ناو گۆریی ستالین لی دا، له چاوی ئه و
دوو ئه وینداری له بن دیواری مالی ستالین ئه ویندارییان
ده کرد، بیره ی گورجستانیم هه لدا، شوفتیش خستیه سه ر
گۆرانیی ئه رمه نی، ئاوازه کان زۆر نزیک بوون له و ئاوازه
کوردیانه ی کاتی خۆی له رادیۆی یه ریفان ده مبیستن، من
به زمان پرسیم:

کوردین، یان ئه رمه نی؟

ئیدۆی ئه رمه نی تیگه یشت، به لام نه یوانی به زمان
تیمبگه یه نیت، بۆیه به په نجه کانی وای وه لام دایه وه:
ئاوازی کوردی و ئه رمه نی لیکدی نزیکن.

هاتین هاتین، له بن تبلیس چیشته خانه یه ک هه یه، باریک
هه یه، ده لئی چه ند که پریکه به سه ر لقه کانی دره ختیکی زۆر
بلنده وه نا، به لام پانو پۆری پره وه، مروقه کان له سه ر ئه و
که پره که سه کانه وه پتر له بالنده ده چن، له وئ له که لینی
په لکانه وه، بالنده ی زۆر ناسک و جوانم دیت، که ویک له
به رانه رم هه لنیشتبوو، هینده ی شه راب هه لدا، دهن دووکی
شه رایی هه لگه را، گوتمه هاو رینی سه ر هه وری:
ئای بۆ پیکی له و شه رابه!

رسته شهرا بییه که ی منی نه بیست، رهنگه خه یالی
چو بیته لای شهرا بیکی دی.

هاتین هاتین، گه یشتینه وه سه ر پردی کۆن، چاوم له
دایکی ستالین گیرا، نه مدیته وه، شوفیر سه د لاریی وه رگرت
و رۆیی، چووینه وه کۆلانی ماچان، به دیار ماچی
گورجستانییه وه، قاوه یه کی عه ره بیم خوارده وه.

گه شتیار به دانیشتن کاتی ویرانه، تلبیس هه لگه پان و
داکه رانه، گه پان زوو هیزت لی ده بری، به لام ئیمه تا پیمان
له دوومان بی، ده گه پتین، نیازمه سه ری له تاقه
مزگه فته که ی تلبیس بده م، که وتوو ته بلندا بییه که له سه ر
ماندوو بوون زه حمه ته بیگه ینی، قسه ی من نییه، ئوبال به
ملی مام گووگل، ده لی:

شیعه و سوننه خودایان یه که، پیغه مبه ریان یه که، مالیان
یه که، به لام مزگه فتیان نا، له هیچ مزگه فتیکی دنیایی شیعه و
سوننه یه که نابینی به ته نیشت یه که وه راوه ستن و بو خوی
خویان نویژ دابه ستن، مزگه فته که ی تلبیس تاکه مزگه فته،
شیعه و سوننه له خۆی کۆ بکاته وه و ناکۆکی نیوانیان له
بیر بیاته وه. ویستم بچمه ناو مزگه فته نه وازه که ی تلبیس وه،
بیستم:

ته نها رۆژی هه ینی ئاوه دانه.

ئه وه یشم بیست له رۆژی هه ینی دوو وتار هه یه، وتاری
له زاری مه لای سوننی، وتاری له زاری مه لای شیعه.

به ده وری مزگه فته دا سوورامه وه، له سه ر هه ندی له
خشته کانی، نازانم، نه چاوم ره شکه و پیشکه ی کرد، نه
جیده ستی عوسمانلیم دیته وه، مزگه فته تلبیس له تاقانه یی له

یه که مزگهفتی موسلمانان دهچی که له یه سرب بهردی
بناغی دانرا.

گوتم:

وابزانم ته بایی شیعه و سوننه لیره، له بیمزگفتیه وهیه،
وا نییه؟

هیهوو، بزکی قسه ده کهم، خو من که سم به تهنیشه وه
نییه، هاورینی سهر هورئ وا له گهل کچه دهروزه کهرئ قسه
دهکات، کچیک وینهی زور کهمه، ههر ده لئی مانگی ناو ته مه،
دیتم به بهرچاوی شه قامه وه ماچینکی کچی ناو ته می کرد،
گوتم:

سهره تایه کی باشه، ماچ له دهروزه که ره وه دهست پی
بکات، رهنگه به کچی سه روک کوتایی بی!

وابزانم وه ها مهستی ماچه که بو بوو، گوئی له و
قسه یه یشم نه بوو، دهنا شتیکی ههر دهگوت، گوتم:

مالی موسلمانان داخراوه، با سه ریک له مالی جووه کان
بدهین؟

گوتی:

حهز ده کهی سهر له مالی شهیتانیش ددهین.

گوتم:

با منیش ماچی دهروزه کهرئ بکه م، نه و جا دهچینه مالی
شهیتان.

هیهوو، نه بییست، خو له تهنیشه نه ماوه، گه یشته
خواری، چما پیاو به ماچی وا بال دهگرئ!

چووینه خواری و سهر کهوتینه وه، ئیستا له سهر
دهرگای مالی جووه کهین، مالیکی کونه، پیری لیمان نزیک
کهوته وه، دهستی به ریشی خه نه بییدا هینا و قسه یه کی کرد،

من به به خیرها تن تیگه یشتم، ئەو پیاوێ زۆر له حەزەرەتی
موسا دەچوو، موسای ناو خەون، دەبیت بلێم، من خەونم
بە موساوە دیتوو، زۆر لەو پیاوێ دەچوو کە لە پیش مالی
موسا دیتم.

له مالی موساوە چووینه مالی عیسا، لەویش دوو سێ
پیاوم دیت، زۆر له عیسا دەچوون، عیسا ناو ئەو وینەیهی
بە هەموو دنیا دا بلاو بوو تەو، تەله فۆنم بۆ دادە راوی کرد:
لێره مالی محەمەد و موسا و عیسا دیتەو.
نازانم له قسە کەم باش تیگه یشتم یان نا، گوتی:
بە دوای مالی کێدا دەگەرێ؟

گوتم:

مالی زەر دەشت، مالی بووزا، مالی...

گوتی:

مالی کەسیان لەوێ نییه.

گوتم:

ئێزدییەکانی ئێره مالیک، کە پریکیان نییه؟

هیل پچرا، کاتی هاتەوێ سەر هیل، گەیشتبووینەو

میوانخانە.

خه سهرت بۆ شه مه نده فهر

زوو له خه وه ستام، تبليسم له ده مي كازيوه دا دي،
تبليسي كازيوه يي له چي ده چي، ژنه گورجستانيه كه م
نه ديتبا، تبليس جگه له خوي شيوه ي چ شتيكي نه ده دا،
سپيده هيك له په نجره وه چاوم كه وته سهر ژني، له
جنگاكي هاته ده ري، ده ستي چه پي به سنگيه وه گرت، به
ده ستي راست پرچي هه لدايه وه، نه و ژنه كازيوه ييه هه ر
ده لتي تبليسي ناو كازيوه يه.

له چاوه رواني پرپووني پاس له گه راج راوه ستاوين،
ئيدو گوتي:

نه فهر و بيست لاري پتري نه ده ني.

هاورني سهر هه وري گوتي:

به بيست لاري

ده چين بۆ ياري

له وي نه و لاري و ياربيه قسه ي سهر زاري بوو، هه ر

گوني له وشه ي لاري با، به ياربيه وه ده يگوته وه، گوتم:

به لام نه و جاره ياربيه كه له ناو ده رياه، ده ويري؟

گوتي:

لاري لاري

له ناو ئاگریش هەر یاری

ویستم بلیم:

به راستی بویریت.

دهستنی قۆلمی راکیشا، ئاورم دایه وه، پیریژنیکی
که له گهتی رهقوتهق، دهلینی تازه له ناو گۆر هاتووه ته وه،
پوخساری دهنگوت په لکه ته ماتهی بهر هه تاوه، په نجه کانی
دهنگوت چیلکه ن، بنیشتی دهفرۆشت، به تهنیشتی وه،
پیریژنیکی کورته بالایی قه له و، زۆر قه له و، ئه ویش رهنگی
مردووی گرتبوو، به لام وهک بلینی له گۆر جیتی نه بوو بیته وه،
بۆیه به ناچاری له سههر زهوی بسووریته وه، ئه وه یان
خه جه پووری دهفرۆشی، له ولاتر پیره میردی ماندوو دیاره،
چهند جیتی له پوخساری برینداره، دوور نییه برینه کانی
جیتی نووکه شیر بن، دهلینی ههر ئیستا له شه ری تورکان
گه راوه ته وه، ئه و پیاوه جگه ره فرۆشه.

کچیک دهلینی دوینیشه و مانگ له کاتی هه له اتنی بو
کاریک به تریفه دا ناردوو یه تیه سههر زهوی و له کاتی
ئاو ابووندا له بییری چوو هه لیکیشیته وه، ئه و کچه تریفه ییه،
ئه و کچه ی له جوانی که موینه یه، شه قشه قه و گولفرۆشه،
مندالیک مندالی خۆمی بیر هینامه وه، شتی دهفرۆشی له
شیهوی کریمستییه، به لام کریمستی نییه.

گه راج و دهو ربه ری گه راج، پره له خه لکی جلكش، له م
لا په رگه یی شار دهلینی گرانی و قاتوقرییه، له نزیک
ئاوده ستخانه که که گونا هه تبلیس ئاوده ستاخه ی وا له خۆی
جی بکاته وه، به دهنگیک ههر خۆم نا، ده بیت که سیکی دییش
گوئی لئ بوو بیت، گوتم:

پاسه که مان جوولا، مالوویم له پیاوی دیار شه‌مهنده‌فر کرد
و گوتم:

حه‌یف، قسه‌مان ته‌واو نه‌کرد.

وابزانم تیگه‌یشت، به‌ئامازه‌ی ده‌سته‌کانی گوتی:

چی بکه‌ین! ئه‌وه‌ایه...

له‌ لای په‌نجه‌ره‌ دانیشتم، کورسییه‌کان گچکه‌ن، جینی پی
زور ته‌سکه، منیش پی‌م نه‌خه‌مه‌ سه‌ر پی‌ ناتوانم، خه‌مم
هاتی، ئه‌و رینییه‌ دووره‌ به‌و دۆخه‌ نابری.

گوتمه‌ هاو‌پیتی سه‌ر هه‌ورئ:

تا ده‌گه‌ینئ، نه‌مرم باشه.

سه‌ری که‌میک خوار کرده‌وه و گوتی:

پیاو له‌ گورجستان نامری.

ئوه‌ چیه‌! له‌ کورسیی پی‌شم شوخی دانیشتبوو،
ده‌تکوت تبلیسه‌ و تازه‌ پوژی لی‌ هه‌لاتووه.

گوتم:

پی‌ چهند دوورودریژ بی، خو‌شه.

گوتی:

به‌ مه‌رجی ئه‌و زوو دانه‌به‌زی.

خودایه، خودای گه‌شت و گه‌ران! تا سه‌ر ده‌ریا ئه‌و
شو‌خه‌ به‌یل‌وه، ئه‌گه‌ر نیازی دابه‌زینیشی هه‌یه، له‌ بی‌ری
ببه‌وه، که‌س به‌ ته‌ماشاشا نه‌بووه‌ته‌ پاشا، به‌لام من ده‌بمن،
ده‌چمه‌ سه‌ر ته‌خت و سه‌رت‌ریش داده‌نیشم.

دار و دار تا دوریا

به نیوانی ماله ئه شکهفتییه کان و گۆری ستالیندا رته بووین، من له پهنجهره‌ی ریزی شوفیره‌وه دانیشتوم، له کهلینی دارانه‌وه چهند وینه‌یه‌کی دوور به دووری ئه دارستانه‌م گرت که گۆری له دنیا شاردووته‌وه، هر گۆری نا، به هر دۆلێکدا ده‌روانی، به هر چیا‌یه‌کدا ده‌روانی، هه‌موو دارستان و لێره‌واره، ده‌شتوده‌ر که‌سکه، هه‌میشه به‌هاره، جی ره‌شمالی نابینییه‌وه، بی دره‌خت، بی که‌سکایی، ده‌بیت له که‌لینی دره‌خته‌ سه‌ر له هه‌وره‌کان، بۆ خانوو، بۆ مه‌رومالات، بۆ مرۆف بگه‌رینیت.

ده‌و رووبار و ده‌و رووبار، له پرده‌وه بۆ پرد، بنار و بنار، پیچ له پیچت ده‌کاته‌وه، دۆل و دۆل و چیا له چیا ده‌تگریته‌وه، هه‌موانیش له ناو دارستانی چر، ئیمه به‌ کۆلانی ته‌نگه‌به‌ری دره‌ختدا ده‌روین، دارستانی چر، هیند چر، تۆلینی پلنگ بتوانی راوی تیدا بکات!

له جامه‌وه ده‌بینم، دره‌ختی زۆر به‌ته‌مه‌ن ده‌بینم، هیی سه‌رده‌می مندالی ستالین ده‌بینم، باشه گورجستان هه‌فتا سالێک نه‌بی، هه‌موو ته‌مه‌نی له شه‌رپدا به‌سه‌ر بردوو،

چؤنه هر به دارستاني ماوه ته وه، توبلني ئاگري شهر هر
مروفي سووتاندين، له درهخت خوي لا دابني!

گؤتمه هاورپني سهر هه وري:

ههست به هه ناسه تنگي ده كه م.

گوتی:

هي دارستانه، ته ماشاي دهري مه كه.

گؤتم:

قسهي تويه، باي ژوري بو هه ناسه چيتره!

چاوم خسته وه سهر شوخي ناو ترومبيل، با گه مه ي به
پرچي ده كرد، هه ناسه م تيكه لي ئه و شنه يه كرد كه له پرچي
په خشانينه وه ده هات، سويندتان له سهر م نييه، هه ناسه ته نگيم
نما، پنده چي پاسنشينان هه موو گورجستاني بن، له ريني له
ئاوايييه كان، ناوه ناوه يهك دواني داده به زن، دوو سي كه س
سوار ده بن، پاس ده مي پر ژنه و پياو كه م، ده مي پيچه وانه
ده بيته وه، هاورپني سهر هه وري ده لي:

خودايه، گوند گوند ژماره ي ژن زياد بكه يت.

ده لي م:

به س ئه وه ي پيشمان دانه به زي.

ده لي م:

پينا چي دابه زي، نابيني جلگي مه له واني له به ره!

ده لي م:

تا كه نار له گه لمانه؟

ده لي م:

له ناو ده ريا بيبينه وه.

له بلندايي دولن، پشوومان دا، تا گه يشتيني، وهك بلني به
ناسماندا هه لگه رابين، كه چي دوو چي اي دارستاني

به سه زمانه وهیه، وهک بلی ئیمه که وتبینه قوولایی زه وییه وه،
دوو چیاای هه زار به هه زار، هر کتومت چیاای قافه که ی ناو
هه قایه تانه، چیشته خانه یه کی ساکار له شیوه ی ساکاری
خه لکه که ی رای گرتین، خوار دینکی له خزی ساکارتری
داینی، چ هه وایه کی هه یه ئه و شوینه، به هاو پینی سه ر
هه وریم گوت:

پیاو له سه ره مرگ بی، بگاته ئیره، سنی سال ته مه نی
دریژ ده بیته وه

گوتی:

رهنگه هر نه مرئ.

چ هه وایه کی گورجستانی هه یه ئیره، پاسیکی گوره
وه ستا، هاو پینی سه ر هه ورئ گوتی:

گورجستان بووه عه ره بستان.

دابه زین، گه ره کیک عه ره ب دابه زین، یه کیان رووی له من
کرد، به عه ره بی:

چونی، عه ره بی کونی؟

به کوردی گوتم:

به عه ره ب ده چم، به لام عه ره ب نیم.

به کوردی گوتی:

ببووره، وام زانی عه ره بی.

ئه و کوره کوردی خانه قین بوو، به گهل کاروانی عاره بان
که وتبوو، قسه قسه، خزمی له یلا قاسم ده رچوو، له ده ریاوه
ده گه رانه وه.

برق، کیتو و کیتو، تو بلی قاف و قاف برق، له به ر
دره ختیش چ جی دیار نییه، زور رویشتین، ده لئی گه یشتینه
ده شتایی، ئا ئیره ده شتاییه، له پر، زور له پر، ترومبیل

گه‌یشته ئاپۆره‌ی ترومییلان، باشه بۆ، نه‌شاره نه‌هیچ،
توبلێی ڕووداویکی ترسناک ڕووی داییت، له‌جامه‌وه‌سه‌ر
ده‌ردینم چ دیار نییه، دیار بوو سه‌رنشینان ده‌یانزانی
مه‌سه‌له‌چییه، هه‌ر ئیمه‌ی به‌سته‌زمانی زمانه‌زان
تینه‌گه‌یشتین.

ته‌واویک ڕاوه‌ستاین، له‌که‌لینی دارانه‌وه‌شه‌مه‌نده‌فهرم
دیت، تیژ، له‌با تیژتر تیده‌په‌ری، شه‌مه‌نده‌فهر منی
گه‌رانده‌وه‌مندالی، که‌له‌نزیك یاریگای هه‌ولێری چاوه‌په‌ری
شه‌مه‌نده‌فهرمان ده‌کرد و به‌نیازی بوونه‌ده، پینج فلسیمان
ده‌خسته‌سه‌ر هه‌له‌که‌و دوور ده‌که‌وتینه‌وه.

گۆتمه‌هاو‌په‌ری سه‌ر هه‌وری:

تویش پینج فلسیت ده‌خسته‌بن تابه‌ی شه‌مه‌نده‌فهره‌وه؟
په‌که‌نیی، زۆر په‌که‌نیی، پنده‌چوو گویی له‌پرسیاره‌که‌ی
من نه‌بووبی و به‌و پیاوه‌په‌که‌نی که‌له‌بن داره‌کان ماچی
بۆ په‌لکی داران ده‌هاویشت، دووریش نییه‌ئوی نه‌دیتبی و
به‌قسه‌که‌ی من په‌که‌نیی، ده‌مویست لێی به‌رسم:

ئه‌ری به‌کامیان پنده‌که‌نی؟

په‌چی که‌که‌له‌بیری برده‌مه‌وه، ده‌زانی چۆنی هه‌لدایه‌وه
و تاله‌دریژه‌کانی به‌ڕووم که‌وتن و زوو گه‌رانه‌وه، ده‌نا
ده‌مگرتن و به‌ئاسانی نه‌مه‌دانه‌وه.

له‌منیش چاوم سه‌رنشینان کرد و سه‌رو ماچمان بۆ
شیته‌ی ماچه‌اوێژ هاویشت، ئه‌و دینه‌ی ماچی ده‌ستخسته
ناو له‌په‌ی و گافی به‌هه‌لگه‌رته‌هه‌لی ده‌دان، گافی له‌شیه‌وی
هه‌لفرینی په‌ره‌سێلکه، داروباری، مرو‌ف و بالدار، ڕیوبانی
به‌ماچ نه‌خشان، هاو‌په‌ری سه‌ر هه‌وری ده‌لی:

چه‌ند حوانه، مرو‌ دین بیت و به‌ماچ بگه‌ری.

دینه جوانه که مان له ناو ماچه کانی خوئی به جی هیشت و
پویشتین.

برو دهشت و دهشت، به کولانی درهختاندا برو، له
جییه کی که میک بلندایی، هاو پری سهر هوری کوتی:

بیینه، ده ریا بیینه!

روانیمه دور، گوتم:

ئوه ده ریا به؟

کوتی:

ئدی خو بیابانیش نییه!

گوتم:

ده لئی لچکیکی ئاسمانه و بهر بووه ته وه سهر زه وی.

کوتی:

بینوسه وه، شاعر هات.

رهشی پیش زهرده پهړ

له ولاوه لچکيکی دهريام دیت، ئیستا له سهر بلندايبه کین
به سهر دهرياووه، داده رابی له ته له فونه وه:

- چ بوو، نه گه یشتنه باتوومی؟

- وا خه ریکه ده گه یین.

- زورتان پین چوو.

- وایه، شهش سه عاته به پړیوه یین.

- ته له فونی خو بده شوفیر.

دامی و لیم وهر گرت هوه، ژنه کورده گورجستانییه که

گوئی:

له و جیبیه داده به زن، نه و چاوه پروانتانه.

باسی نه وی بؤ کردبووین کورده، له سهرده می سؤقیهت

دادوهر بووه، هر بویه ناوم نا دادوهری به ری، ئیستا به

ترومیبله که یه وه چاوساغی نه و کوردانه دهکات که بؤ

گه شت دینه باتوومی، دینه سهر دهریای رهش. له نزدیک

که نار راوه ستاین، گویم لیبه له دهره وه دهنگیک به کوردی

دهلی:

که ره م کینه؟ که ره م.

ناوی خۆم ناسییەوه، من له گورجستان له زاری ئیدۆ و نیکۆ و دادوهری بهری بووبوومه که پهم، ئی، دادوهری بهری، چ دادوهری بهری، هەر بهژن و بالاییه، دهموچاوی نابینی، هەر چوار پینج پارچهی کوردستان بگهپری، کوردی وا دریژ نابینییهوه.

ترومیپلیکی بلندی جوانی ههبوو، ئەو جۆره ترومیپلانەم زۆر کەم له تلبلیسی دیتبوو، سوار بووین، هاوپی سەر ههوری گوتی:

تکایه، به رهو ده ریا باژو.

دادوهری بهری زوو ده رکەوت پیاویکی گالته چیه، گوتی: په له مه که، با میوانخانەت نیشان دەم، ئەوجا برۆ ناوژن و ده ریا و هەر مه گه پتیه.

په لهی کرد، ده یویست خۆ هه لداته خوار، له ناو ترومیپله وه باوه شی بو ده ریا کرده وه، میوانخانە خانویه کی سی چوار ژوورییه، ناوی فیرۆنه یه، چووینه چاوه یه کی گچکه، گۆتمه دادوهری بهری:

بزانه هیلێ ئەنته رنیت لیره هه یه؟

گوتی:

براه، ئەنته رنیت چ تشته؟

ده بوو ئەنته رنیت هه بی، چونکی جاروبار هه زم به دیداری گووگل ده کرد.

هه زی ده ریا ماندوو یه تی ناو ترومیپلی له بیر بر دینه وه، پشوومان نه دا، ده ریا له فیرۆنه وه نزیکه، عه سرانیکی دره نگه، له دووره وه باوه شمان بو ده ریا کرده وه، که نار سه رانسەر به پری، له شولاری پووته، تا گه یشتینه ئاو، چه ند جار پیمان گۆری، جی نییه پی لی

دانیتی، من زوو خۆم ږووت كرده وه، په كه م جارمه پي
دهخه مه ناو دهريا وه، سارد نيه، په كه م جارمه تامي دهريا
بكه م، خويواو كه، دهلي بيابانك حوشر به باره خويوه
كه وتوونه ته ناويه وه، په كه م جارمه له دهريا مه له بكه م، بايي
هينده نازانم خۆم به دهريادا بدهم، به لام خۆم پندا دا، به
ناماژه به ژنيكي ناو دهريام كه له پي هله وه دهستم بهر
شاني كهوت، گوت:

من مه له باش نازانم، تاكات ليم بيت.

بزه يه كي هاتي، مه گهر پيري ناو دهريا بزه ي وا شيريني
بيتي، تيگه يشتم كه دهلي:

نا، نه كه ي، من هقم به سهرته وه نيه.

چي بكه م، نه يگرت، دنا له سهر دهستي ته و پرييه ناوييه
دوور نه بوو بيمه باشرين مه له واني دهرياي ره ش!
به هاو پي سهر هوري دهليم:

وهره ناو دهريا، نه دي له دووره وه باوه شت بزي
نه كرد بووه وه؟

دهلي:

جياوازي نيه، ههست ده كه م له ناو دهريا ده گهريم.

دهليم:

سهر كه نار و دهريا دوو شتن، تا پي نه خه يته ناويه وه،
نازاني چ چيژيكي هيه.

دهلي:

هر كه سه و به جوړيك چيژ وهرده گريت.

هني دهريا!

به قه دهرد و عاسمان، ناوي توم بيستبوو، به لام له
ليواري خه ونيكيش له نزيكه وه نه مديتبووي، تو ته نها له ناو

کٽٽيان، له ږووی شاشان هه ښووی! له منداليه وه نيازی
سهردانی تو له سهری دابووم، چند درهنگ کهوت.

هه وکه له و ته مه نه، ته مه نی نیو سه دهی، له و
دهمه و نيواره ده ریایه، ده ریای ږهش، وا به دیار شه پوډی ږ
شلپو هو ږه و هم و له ږی په له ه وری که ده لئی تیلیمیکه، له
دهریا و با هه لید او ته ټو ټاسمانه، له ږی ټو تیلیمه
دهریا وه که یشتمه وه کانییه ږوونه که ی به تریفه ی
مانگه شه وی ناو خه یال، ناو شیعر، دوی چند تاوی، له
خه یال و کانی دابرام و هاتمه وه و خو م هه لیدایه وه ناو
دهریا، شه پوډی هه لی دامه وه که نار، دو سی بیرهی
جوړجیم هه لدا و له دله وه و له بهر خو مه وه کانییه
ږوونه که م گوته وه:

کانییه کی ږوونی بهر تریفه ی مانگه شه و

له بنیا بله رزی، مرواری زیخ و چه و

جوانتره له لای من له ده ریای بیسنور

شه پوډ...

ده لئی چی! ده ریا چند جوان بوو، به لام له چاوی من

جوانی کانی نه دا.

په له هه وره کان تا دی لیکدی نزیک ده بڼه وه، په له هه وری

ږهش ږهش، ده ریا ږهشتر داده گه ږی، هر ده بی ناوه که ی له

ږهنگه که یه وه هاتین، نه که له شوینه که یه وه، ټوه ی ده لی به

باشوور گو تراوه ده ریای سوور و به باکووریش ده ریای

ږهش.

ږوډ له سهر ټاوا بوونه، یه که م جارمه بیینم ږوډ نو قمی

ده ریای بی، له ده ریای ټاوا بی، زهرده په ږ جوانییه کی ناوازه ی

به خشییه ده ریای و ټاسمان، له و ټاوا بوونه، نازانم، نه ټاسمان

به هوره وه دابه زیی، نه دریا به هوردا هه لکشا، هوری
سه دریا له هیی سه چیا نه ویتره، له و ئیواره یه
تیکه لَبوونی له بیناییم گیرایه وه، نه مدیتبوو، له هیچ تابلوین
نه مدیتبوو.

ئو دوو سنی شهوه ی له وئی بووم، هیچ زهرده په پیکم له
دهست خۆم نه دا، ده بیت بلیم زهرده په پری سه دریا تا دل
حه ز بکات و جوانه، به لام لای من ناگاته زهرده په پری
به هاریانه ی دهم که لی شاخان.

سه‌مای دۆلفین

شه‌و دره‌نگ، زۆر دره‌نگ گه‌راینه‌وه ڤیرونه، هاوړیی
سه‌ر هه‌وری ده‌لی:

ئیمه ده‌بوو یه‌کسه‌ر بیتنه ئیره، ئه‌و چه‌ند رۆژه‌مان له
تبلیس به‌ڤیرو دا.

گوتم:

ئه‌و جوانییه‌ی له‌ تبلیس هه‌بوو، لیره نییه.

گوته‌ی:

ده‌ریا، ده‌ریا، هه‌ر ده‌ریا.

گوتم:

تو پیت نه‌خسته ده‌ریاوه، چه‌ ده‌ریا ده‌ریاته!

گوته‌ی:

هه‌ر ده‌ریا.

ماندووم، هیند ماندوو ده‌لی له‌ کئیوی قافه‌وه هاتووم، له
ماندوو یه‌تیدا خه‌وم لێ ناکه‌ویست، له‌ به‌ران به‌ر ڤیرونه
فروشه‌گه‌یه‌کی گچکه هه‌یه هه‌ر هینده‌ی ناندینه‌که‌ی پلکه
گورجی ده‌بی، پیریژنیکه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌یه که‌میک له‌ پلکه
گورجی ده‌چی، ری نییه بچی زووری و ده‌ست له‌سه‌ر شت
دانیه‌ی و به‌ خۆت هه‌لگری، ده‌بیت ناو بلیت و بو‌ت دیتن،
وشه‌ پوو سییه‌که به‌که‌لکم هات:

لودی، لودی.

لۆدیی هینا، چ لۆدی، یهک جه ره ده بوو، ده به یه کی
گه وره ی نازانم چهند لیتری، چاره گیک شیر ی شیریشم هینا،
ئو ژنه وای زانی من پووسی ده زانم، دهستی به قسه کرد،
منیش هر سه رم به "به لئ" بۆی ده له قاند، ئو شه وه
وینه یه کم به دیار ده ریای رهش بو ژنه که م نارد، له بنی
نووسی بووم:

هیند له ناو ده ریا ده مینمه وه، تا وشکانیی ته مه نیک له
له شم ده توینمه وه.

نووسی بووی:

به مهستی ده ریات لی نه بیته مه له وانگه که ی مالی خۆمان،
خۆت لی بدهیت و نه تبینمه وه!

بۆیم نووسی به وه:

نا، ئیزرائیل له مه ستیدا گیان له کهس وه رناگریته وه!
به لام خه وه نووتکه ئو پرسته یه ی نه نارد بوو، ئو شه وه
خونم به ده ریا و دۆلفینه وه دیت.

دادوهری به ری دئ، به ره وه ی بچینه دیار سه مای
دۆلفین، چووینه کافتریا به کی گه وره، گوتی:

ئیره جینی پیاوی گه وره یه، هر به پرسیک بیته باتوومی،
سه ر لیره ده دات و قاوه یه ک ده خواته وه.

هاورینی سه ر هه ورئ گوتی:

دیاره ئیمه یشت خسته ریزی پیاوی گه وره وه!

گوتی:

ئیه لای من زۆر گه وره ن.

گوتم:

نا، کاکه، ئیمه گه وره نیین، به رکمان بایی سن چوار جینی
ئوها ناکات.

من تا ئەو ساتە دۆلفىنم تەنھا لە تەلەڧىزىيۇنەو دەيتبوو،
هەوگە لە هۆلىكى زۆر گەورە، بە ديار گۆمىكى شانۆيانەى
درىژووكانىى گەورەو دەنىشتووين و چاوه‌پوانى هاتنى
دۆلفىنن.

بەر لە هاتنى دۆلفىنەكان، با قسە لەگەل دادوهرى بەرى
بگەين، دەلى:

ئىستا ماچ و راموسانى دۆلفىن دەبينن.

گۆتم:

خۆ شتى گەورە ناكەن.

گۆتى:

نا هيندە بيشەرم نين.

هاوپى سەر هەورئ:

سووكە ماچ، يان ماچى قوول؟

دادوهرى بەرى:

مرۆڧ دەبن لە دۆلفىنەوە فىترە سەما و دلدارى بى.

دەرگەوتن، دوو كۆر و دوو كچى دۆلفىنى و هەشت نۆ
دە دۆلفىنى كۆر و كچى گەيشتن، چ سەمايەك دەكەن لە ناو
ئاوئ، هەلدەستە سەر كلک! دەلىنى ماينى سەماكەر سەماى
پى كرددون و راي هيناون، چەند بە ناز دەچنە ئامىزى
يەكترەو، ناسك ماچى يەكتر دەكەن و ماچ هەلدەدەن،
دەلىنى دەستەخوشكى كچە عاشقەكانى گورجستانن...

بەر لە دوماهى، هەر دۆلفىنى چووە باوەشى كۆرپىكەو،
چووە باوەشى كچىكەو، چەند جوانە راموسانى مرۆڧ و
دۆلفىن، لە ماچ تىكەل دەبن، نانسرينەو، كىيە كچە، كىيە
دۆلفىن! كىيە كۆرە، كىيە دۆلفىن! سەماى دۆلفىن و كچ و
كۆرەكان مەستيان كردم، مەستبوونى ئەگەر وردە

ماسییه کان نه بان، هر له مهستی ده مامه وه، ئه وه هه موو
ورده ماسییه یان کرده کوئی!

له هاتنه ده ری، دادوهری به ری گوتی:

به دلت بوو؟

گوتم:

زور، به لام...

گوتی:

به لامی چی؟

گوتم:

ماسی، ماسی...

هاوړینی سهر هه وری گوتی:

ده ریایه ک ماسییان قووت دا.

گوتم:

دولفین بو هر ماچی، هر جووله یی، چنگه

ورده ماسییه کی وهرده گرت.

هاوړینی سهر هه وری گوتی:

با سبه یینیش بینه وه، من له سه مای دولفین تیز نابم.

گوتم:

ئه گهر واز له ماسی بینن، دیمه وه، دهنای...

گوتی:

تو ماسی ناخویتی؟!!

له ویوه بو سهر ده ریای رهش، بو ناو له شولاری سور و

سپی، بو پرووتیوونه وه له پوشاک و وشکانی، بو توانه وه له

ئاو و خۆدانه ده ست شه پۆل، شه پۆلی له ئه سپی سه رشیتی

ده ریایه سه رشیتتر.

سه‌مای ناو

بیستبووم له باتوومی، باتوومی که‌نار ده‌ریای ره‌ش، شوخه کراس هه‌میشه تهره‌که‌ی گورجستان، جینه‌ک هه‌یه بق سه‌مای ناو، سه‌مایه‌ک نه باران سه‌مای وای کردووه، نه مایین، نه ژن، نه زوربا، نه هیچ ناویک، سه‌مایه‌که تایبته به ناوی نه‌وی، سه‌مای ناوی دیار ده‌ریای ره‌ش، دره‌نگانی شه‌و ده‌ست پی ده‌کات.

با بچینه سه‌مای ناوی، نه‌رم نه‌رم شه‌قامه ده‌برین که له ته‌ک ده‌ریا به ناراسته‌ی تورکیا درینژ ده‌بیته‌وه، گلۆپه‌کانی شه‌قامه له گلۆپی چ شه‌قام و جینه‌ک ناچن، سه‌د سویند ده‌خۆی که‌رته شه‌ستیره‌ن به دار‌تیله‌وه، شه‌ویکی شه‌ستیره‌یه و نمه بارانیشی له‌گه‌له، دنیا رژاوه‌ته شه‌قام، هه‌موو به ناراسته‌ی شه‌وی جینه‌ی که ناو مرووف فیره سه‌ما ده‌کات، نا، گویم له کوریکه، به "لۆ"یه‌ک زانیم هه‌ولتیرییه، به براده‌ره‌که‌ی ده‌لۆ:

نه‌تدیتییه، بیبینه شه‌وجا ده‌زانی ناو مرووف فیری سه‌مای ناوی ده‌کات.

ماندووم، له ده‌ریاوه هاتووم، شه‌و ئیواره‌یه ده‌ریا زور ماندووی کردووم، هیند له ناوی مامه‌وه چی نه‌مابوو بنووم،

شەپۆل ھىندەى ھەلدام و لە بەردى خشاندم، ھىندەى بە ناو بەردا رەتاندم، لەشم شىن و مۆر بووئەتەو، دەزورریتەو، بە ديار سەماى ئاوەو دەشتووم، حەز دەكەم بچمە دەستى ئاوەو و پىچى سەما بکەم، لى تواناى ھەستانەو ھەم نىيە، بۆيە دەبمە وينەگر و لە سووچىكەو وىنەى سەما دەگرم.

مۆسىقيەك نەرم نەرم دەلىى لە پرووشە بارانى پايزىيەو ھەلى كەردووە و دەستى شەوبای گرتووە، ئاو ناسك ناسك سەماى ئاوى دەكات، سەمايەك ھەر لە ئاو دەوشىتەو، ھەر ئاو دەزانى چۆن لەگەل باى ئاوازەكە بىھىنيتەو، ئاو و ئاواز بە شىوہيەك ئاويزانى يەكترن، مەگەر ئەوينداران بتوانن لاساى بکەنەو. ھاوړى سەر ھەورى دەلى:

بە ديار سەماوہ خەوت لى نەكەو.

دەلىم:

نا، وا وينەى دەگرم.

دەلى:

كوا كامىزاكەت؟

دەلىم:

چاو، چاو، كامىزاي ناو.

دەلى:

وا بکە بن ئەو دارىنەى دەرىچى.

ئۆى! من تا ئىستا چاوم بە بلندايى ئاوەوہيە، ئاو بە سەماوہ، بە رەنگى جودا جوداوە، دوو سىن دارتيل پتر دەچىتە ئاسمان و دىتەو، تازە چاوم كەوتە سەر زەوى، چ دەبينم، زەوى يەك پارچە كچ و كورہ، كچ و كورى

نیوه پرووت، درهنگ نیگام کهوته بن درهخته که، درهختیکی که میک دور له درهختان، درهختیکی باریکه له له چاوی من شیوهی مایینیک ددها که به شیوهیهک ههستاوته سهر پاشوو، له وهیه پشته وشکین بیته وه، خوی تاقانه نیشان ددها، له بن درهختی تاقانه، ژنیک ته نیا، سه ما دهکات، باشه بژ ته نیایه؟ پرسیم:

توبلی له پیاو بیزار بوو بیت؟

وه لام نه بوو، منیش ته نیا مابوومه وه، جیی خوم گوپی، چوومه سهر بهردیک که دهگوت بهرخه له ناو فریز راوهستاوه، له وی درهخت و ژنه که نزیکتر و جوانتر و پروناکتر ده رکه وتن، هاته سهرم، لئی بهرسم:

ئه ری سه ما به ته نی خوشه؟

له و ساته گنجی، پینه ده چوو گورجستانی بی، لئی نزیک کهوته وه، قسه یه کی کرد، به لام ژنه پینه چوو دابرابی له دنیاین، نه ئاوری لئ دایه وه، نه گوئی داین، بهرده وام بوو له سه ماین، باش بوو پتر نه چوومه پیتشی و ههر له سهر بهرده که مامه وه و قسه ی خوم له بهرد نه دا.

به دیار سه ما وه دانیشتووم، له سه مای ژنه ته نیا که وه، سه مای ئه و هه موو کچ و کوره ده بینم، سه مای ئاو ده بینم، له و شه وه سه ماییه، شه و و پروناکی و مرؤف و ئاو و ئاواز، ئاویانه ئاویته یه کترن، بروانه، له سه ما ژن و پیاو لاسایی ژنه ته نیا که ده که نه وه، ئاواز لاسایی ده کاته وه، ئاو لاسایی ده کاته وه، هه موو له ژنه که وه، ژنه که له هه موانه وه، منیش که وتمه سه ما، ئه و شه وه چ سه مایه کی ئاوی و ژنانه یه! له پر سه ما وه ستا، ئاواز نوست، ئاو نوست، ژنی بن

داریش، جانتاکه‌ی به شانی پروتیدا دا و پویشست، له‌وی
شتیکی وام بۆ هات:

ژنه‌که تو

له جانتایه‌کی ره‌نگ ئاوی

هموو دنیات له‌گه‌ل خۆت برد

بگه‌ریوه،

پیاویکی مه‌ست به تو مه‌ست، لیره‌یه، له بیرت کرد.

تیلی دەریا گەرت دەکات

با سەری لە سنوور بدەین، سنووری ئەو ولاتە بە قسە پیریک، هیندە خوینی گورجستانیانی رشتوو، ئەگەر ئەو هەموو خوینە پرژیتە دەریای پەشەو، دەبیتە دەریای سوور، وا دەرۆین بەرەو سنوور، من کە وتوو مەتە لای دەریاوە، ترومبیل هینواش بە پینی جەنگاوەریکی دۆراو پێ دەبێ، جامە کەم کردوووە تەو، بای دەریا شێدارە، سنگم بۆی کردوووە تەو، دەریا دوور دەکەوێتەو، نزیک دەبیتەو، بزر دەبێ، بە دیار دەکەوێتەو، ئەو پێیە سنووریە دەلینی گەمە چاوشلکانیمان فیز دەکات.

لە گۆراییەکی گەورە بە دەستی لای من، دەستی دەریا، دەریا تەواویک خۆی لیمان دوور خستوووە تەو، دادووری بەری گوتی:

ببینن، ئەو کۆنە سەربازخانە، هێی سوپای سوور، سوپای سۆفیەت.

ناخی بۆ کە لاوەکان هەلکیشا، جوینیکی سیاسیانە بۆ گورپاچۆف هەلدا، گوتم:

سۆفیەت ئەو دینی تو...

گوتی:

به لئى، بۆ من، بۆ زۆرى وهك من به لئى.

گوتم:

ئەگەر بکه ویه نئوان ستالین و گورباچۆف، چى ده که ییت؟

گوئى:

له ستالین هه لئدیم و راوی گورباچۆف ده نئیم.

گوتم:

ئەگەر له رى تووشى لئینین بووی؟

گوئى:

بئ سئ و دوو خۆم ده خه مه باوه شیوه.

له سه رتر ده ریا نزیك كه وته وه، به ده ستى چیا، به ده ستى شو فیر، كۆنه قه لاتىك ده ركه وت، چووینه ناوی، ده لئین ته مه نى چه ندان سه ده یه، گورجییه كان لیره شه رى عه ره ب، تورك، عه چه میان كر دو وه، له وئ مۆزه خانه یه كى گچكه هه یه، هه ندئ نووسین هه لواسراون، كۆنى و دیرۆكى قه لات ده گئیرنه وه.

گه راین، قه لات پر له ژن و پیاوه، سه رم به سه ر بیره ئاوه كاندا داده گرت، سه ركه وتمه سه ر دیواره بلئد و پانوپۆره كان، دیواره كان له هه ندئ جئ ته سك ده بوونه وه، كه م كه س ده یوئرا خۆ لئى بدا، به لام من له بزنه وه فیر بووبووم، نه ده ترسام، له جئیهك له و جئیهانه چوار پئنج ژن عاسئ بووبوون، سه ره تا وا تیگه یشتبوون منیش به ده ردی ئه وان چوومه، به لام كه دئتیان به سانایى په ریمه وه، داواى یارمه تیان كرد، یهك یهك ده ستیانم گرت و په راندمنه وه، به زمانى خویان، به ئاماژه سوپاسیان كردم.

ناو قه لات هه زار كون و قوژبنی هه یه، ئەگەر دۆستىك، یاریكت له ده ست بئى، هه رچى بته وئى دوور له چاوان

دهیکه‌یت، له هاتنه‌ده‌ری، هاو‌پ‌نی سهر هه‌وری به پینکه‌نینه‌وه
گو‌تی:

چ ده‌ستکه‌وتت نه‌بوو؟

گو‌تم:

با، ده‌ستی چه‌ند کچ و ژنیکم گو‌شی! نه‌دی تو؟

گو‌تی:

چ نه‌بوو، ته‌نها دوو ماچ.

نیستا له‌سهر سنوورین، سنووری وشکانی و ئاوی، من
یه‌که‌م جارمه له‌نزیکه‌وه سنووری ئاوی بیینم، سنووری
وشکایی کومه‌لیک پولیس ده‌پیاریزن، سنووری ئاوی تی‌لیک
لیره‌وه له‌سنگیک گری دراوه، له‌ناو ده‌ریایش نازانم له‌چی
گیر بووه، له‌وئ له‌بن تی‌لی سنوور خۆم هه‌لدایه‌ ده‌ریای
ره‌ش، هه‌بوو ده‌یویست له‌بن تیله‌وه، له‌بن ئاوه‌وه سنوور
بیرئ، به‌لام پولیس له‌وشکانیه‌وه، به‌فیرفیره‌ ئاگاداری
ده‌کرده‌وه، هی‌ل نه‌به‌زینن، ئه‌و تیله‌ ده‌ریای کردبووه دوور
که‌رت، دوو که‌رتی لیکدی دوور تی‌لی ئاگر له‌نیوانیه‌انه،
منیش خولیا‌ی به‌زاندن هاته‌سه‌رم، له‌تی‌لی ئاگر نزیک
بوومه‌وه، هی‌شتا پولیس فیره‌ی لی نه‌دابوو، دادوه‌ری به‌ری
هاواری کرد:

کو‌رو، بزق‌ره، دی بچین.

له‌گه‌رانه‌وه، به‌ده‌ستی چیا، تافگه‌یه‌ک هه‌یه له‌چ تافگان
ناچن، تافگه‌ بۆ ته‌ماشاکردن نییه، بۆ ئه‌وه نییه له‌نزیکه‌وه
راوه‌ستی و چه‌ند وینه‌یه‌ک بگریت، نا، جیی رووتبوونه‌وه‌یه،
تی‌که‌لبوونه، سه‌مایه، منیش چومه‌ به‌ر تافگه، کچ و کو‌ریک
له‌بن تافگه‌ سه‌ما ده‌که‌ن، ده‌لینی له‌تافگه‌وه هاتوون، یه‌ک له‌

یهک جواتترن، حهزم دهکرد له بن تافگه بمینمهوه و بۆ
همیشه به دیار سهمای تافگهوه بم.

له هاتنهوه، له پیش چیشخانهیهک توشی ئه و پیره
بووین که رقی دنیای له تورک دهبووهوه و رسته
تورهکهی هاویشت، دادوهی بهری به پیکه نینهوه بۆ
کردینه کوردی:

ئاقارت بهسه ئاقاری شهیتانهوه بیت، بهسه ئاگر و
دوزهخهوه بیت، نه بهسه ئاقاری ترکانهوه.

گوتم:

پنی بلن بۆ وا رقی له تورکه؟

گوتی:

برا، خویایه، کورد چهوا پرسیاری هؤسا دهکات!
وا بوو، نه دهبوو پیرسم، ئه و پیره چند به باپیرم
دهچوو، ئه و باپیره هیندهی داوی سهری، رستهی
دژه تورکی هه بوو، رستهین له و رستانه هاته سه زارم،
بیلیم و بلیمه دادوهی بهری بۆ پیرهکهی بلینهوه، نازانم بۆ
نهمگوت:

چا نه بوو خودا به ترکی نهیهتنامه دنیا!

ماينى ئاوى

دەريانە دىتەم و لىنى تىز ئابم، ھاۋرىنى سەر ھەورى دەلى:
خۇزى بۇ چەند ساتى دەبوومە مراوى.
من گوتم:

خۇزىا بۇ ھەمىشە دەبوومە ئەسپى ئاوى.
ئەۋەى من دىتم، بابىشم لەو تەمەنە دىتباى، خۇزگەى
دەخواست بىتتە ئەسپى ئاوى، ئەۋەى دىتم، يەشار كەمالىش
ئاتوانى لە وشەدا نىشانى بداتەۋە، قالە مەرەيش بە شمشال
بىگىرپتەۋە، قەرەنى جەمىلىش لە تابلۇيەك نىزىك لە خۇى
بىھىنپتەۋە.

بە ديار دەرياۋە، يان نىۋەت لە ئاوى و نىۋەت لە دەرى،
ئاۋە ئاۋە شەپۇل دات بنىتەۋە و ھەلت بگرى، دەپرسم چ
خۇشە بىخەپتە زارتهۋە؟
ھاۋرىنى سەر ھەورى كە تەنھا پىتەكانى لە ئاۋ ئاۋىن،
دەلى:

چ خوش نىپە! ئەو بەردە جوانانەيش دەخورىن و خوشن.
من دەلىم:
وايە، بەلام ھىچ شتىك ناگاتە ئەو دوو شتەى دەستم.

گه‌نمه‌شامییه‌ک که هیشتا سارد نه‌بووه‌ته‌وه، به ده‌س‌تیکمه‌وه و بیره‌کی گورجیش به ده‌س‌تیکه‌وه، ناویرم ده‌س‌تمیان لی بهر بدهم، شه‌پۆل ده‌یانبات، ده‌س‌ته‌کانم بل‌ند راگرتوون، له ناو ئاوئ گه‌نمه‌شامی مه‌زه‌یه‌که تاکی نییه، من ده‌لیم:

خودایه، نه‌بیری، خودایه چکی نه‌که‌ی.

ئو ده‌لی:

نایبیری، ده‌ریا چک بکات، بیره چک ناکات.

من ده‌لیم:

وه‌ره ده‌ریای ره‌شه‌وه، ره‌نگه ئه‌وه دوا دیتن بی.

ئو ده‌لی:

ده‌و که‌نار چیژی خوی هه‌یه.

ده‌ریای ره‌ش پره له له‌شولاری سپی، سوور، قاوه‌یی، رشتاره، ره‌ش... نیر و من، له ته‌مه‌نی دوو سالییه‌وه بو سه‌رووی هه‌شتا، تو بل‌ی سه‌د، ئه‌وه‌تا به ته‌نیشتمه‌وه ژن و پیاوئ مندالیکی دوو ساله فیره مه‌له‌وانی ده‌که‌ن، ده‌بی چ مراوییه‌کی لی ده‌رچی، پیری به کو‌خه کو‌خه و لاره‌لار گه‌یشته ده‌و ده‌ریا، که‌چی له ناو ئاوئ ده‌لی مارماسییه، ئه‌و ژنه، ئه‌و ژنه منی کوشتووه، ده‌مینکه له ناو ئاوئ راوه‌ستاوه، له بن پانی بو سه‌ری دیاره، دیاره مه‌له‌وانی نازانی، باشه ئه‌وه له شیوه دیاره گورجییه، چۆنه مه‌له نازانی، ئاخر دادوه‌ری به‌ری، ده‌لی:

گورجی نییه، مه‌له نه‌زانی، با هه‌موو ته‌مه‌نیشی له بل‌ندایی چپای قاف به‌سه‌ر بردی.

ئهدی ئه‌و ژنه شو‌خوشه‌نگه بو نازانی، ده‌س‌ته‌کانی ده‌گه‌یه‌نیته ئاو و سنگ و به‌ر سنگ و سه‌ر شانی ته‌ر

دهکات، ئن ئهوه نيشانهى خو به ئاودا دانه، بهلام ئهوه بوو
به چارهگنیک خوئ پیندا نه داوه، نا، نازانى، ههندی لینی
چوومه پینش، به ئاماژه پینم گوت:

دهستت بینه، فیرت دهکهم.

پینکه نی و به ئاماژه گوتی:

سو پاس، پیویست ناکات.

به پینکه نینه وه ههندی قسه ی کرد، هیچ تینه گه یستم، بهلام
به قسه ی ناسک و خوش دهچوون، به مه له به دهوریدا
ده سوورامه وه، ئه و جار جار تیه او یکی ده دامی و بزیه کی
شیرینی ده کرد، هیند شیرین، ده ریای رهشی له زارم شیرین
ده کرد، زانیم تیناگات، بهلام هه ر پیم خوش بوو بلیم:

حهزت ده کرد هینده ی من مه له بزانی، وا نییه؟!

دهتگوت تینگه یشت، پتر پینکه نی و به ئاماژه ی سه ر

گوتی:

وایه، وایه.

هاتمه وه ده و که نار و نیو بیریه کم هه لدا و گوتمه

هاورینی سه ر هه وری:

تو جوانی ئه وهات دیوه؟

گوتی:

جوان زورن، ئیمه که ممان دیوه.

گوتم:

بهلام جوانی ئه وها مه گه ر بهس له گورجستان، له ویش

له ناو ده ریای رهش، له ویش ئه وه ی وا راوه ستاوه و مه له

نازانی، هه بی...

چوومه وه نزیک شاجوانی گورجستانی، زور حه زم

چووه پرچی که له پشته وه لوولی دابوو، به ستبووی،

پیندهچوو ئەگەر بەری بداتەو، بگاتە خوار سمتی، چ سمت!
 لە ناو دەریای ڕەش تووشی بەلایەکی ڕەشمان نەکات باشە.
 لەپر، زۆر لەپر، ژنە بزر بوو، دەریا بردی؟! کوا؟ خۆ
 ئیمە لە تەنکاوی ڕاوەستابووین، چ زوو دیار نەما، زۆر
 ترسام، شلەژام، دەور و پستی خۆم گەڕام، ژنەم نەدیتەو،
 گویم لە ھاوڕێی سەر ھەورینی دەلی:
 بیبینە دەلنی ماینی ئاوییه.

ئای! ئەو ھەو، ڕۆیی، بە مەلە بەرەو قوولایی دەریا
 ڕۆیی، گەیشتە نزیک سنووری مەلە، ئەو جییە ئیدی بۆت
 نییە بیبەزینی، لەوینو تھووبی بەلەم و کەشتییەکان دەست
 پێ دەکات، گەراو، ھەر بە راستی دەلنی ماینی ئاوییه و
 ھەر ئەو تەبڑیی دیارە، پاش کەمیک بە باسکە مەلە بەرەو
 قوولایی، ئەو جارە کوریکیش وەک ئەسپی ئاوی کەوتە
 دوا، پیندهچوو دۆستی بیت، ئای لەو ساتە چەند حەزم
 دەکرد ببمە ئەسپی ئاوی و لە ناو دەریای ڕەش بکەومە
 دوا ماینی ئاوی.

له شهوان مهستتر

شهو داهات، رۆژ چوو، حەیف ئەشکەفته ئاوییه که مان له
دهست چوو، ئاخو سبهی زوو دهبی بگه رینه وه تبلیس و
دووسبهی بگهینه وه ههولیر، دادوهری بهرئ گوئی:
ئەگەر ئەشکەوته ئاوییه که نه بیسن، وای دانسین
گورجستانتان نه دیوه.

هاورپی سه ره ورئ دهلی:

من ده رای ره شم بینی، واته هه موو دنیا م دیت.
ئیدی ده رایا نه یهیتشت بگهینه ئەشکەفته که، ئە وشه و زور
ماندووم، ده رایا ماندووی کردووم، کۆلانه کانی باتوومی
ماندوو یان کردووم، مهستی ماندووی کردووم، ده بیت زوو
بنووم و زوو ههستم و برۆین، لی پیشه وهی بنووم، هه
دهبی هندی وینهی ئەو دوو سی شهو و رۆژهی ده رایا و
کۆلانه کان بگهیره وه:

پهیکه ری جوانی

پهیکه ری ههیه لهسه ر ده ریا، درهنگ زانیم بهین نا بهینی
شینوهی خوی دهگوری، ئیوارهی یهکه م که وینهیم گرت، ژن
و پیاوینک بوون هه ناسه یان دهگه یشته یه کتر، رۆژی دواتر،
ئای ئه وه چیه! ته و اوینک لیکدی دوور که وتوونه ته وه، له
وینه یه کی دی هه مان پهیکه ر، ژن و پیاوه که وه ک بلیی
چوونه ته ناو یه کتره وه، که س نازانی دوو که سن، به لام
تیگه یشتم له و سیله وه وا خو ده نوین، دهنه دوو پی
نیوانیانه.

چ بزانه پهیکه ر جووله داره، هینواش هینواش به پینی
میزوله، له میزوله یش هینواشتر له رۆیشتنه، له جووله یه،
جووله یه ک پر له ناسکی و جوانی، هه بی و نه بی ئه و کچ و
کوره له سه رده می به ری، ئه ویندار بوونه، بزانه چ
به کرۆکه یی به دهردی مه م و زینی بر دوون و به یه ک
نه گه یشتوون.

پیلاونگ پینکەنین

له و سەر جادهیهی به که نار دهریای ره شه وهیه، زۆر شت هەن هەمی ئەو هەن وینەیان بگری و وینەیان پینوه بگری، له وانه چوونه ناو پیلوو ههیه؛ جووتی پیلوو گه وره، نازانم له چی چنراوه، خوری بزنه مەرەزی پینده شته کانه؟ پینستی رینوی کینوی قافه؟ چه مەنتویه، گه چه، چیه؟! هەر چی بن، جووتی پیلوو و هیندهی به ژنی خۆت درێژه.

پیلوو دینوه، له دهو جاده دانراوه، پینکانت دهخه یته ناوی و وینیه کی پینوه دهگری و جوانه، من وینیه کم بهو پیلوو ههیه، دوای من هاورینی سەر هه ورئ چوو، هەر وای زانی پیلوو دهگری، پیلوو کانی خوی داکنه و پینکانی خسته ناو پیلوو کانه وه، من له بهر پینکەنین نه مده توانی وینیه بگرم، ژنیک که له نزیک پیلوو کان گه نمه شامی دهفرۆشت، دیتی به پینی پتی چوو هته ناو پیلوو کان، پینکەنی، پینکەنی، هەر پینکەنی، له سەر پشت کهوت، ناخر شتی وای نه دیتبوو، هاورینی سەر هه ورئ که پینکوت چی کردوو، له ژنه گورجیه که پتر پینکەنی.

دیتنه‌وه

له‌سه‌ر ده‌رگای که‌لاوه‌یه‌ک دیتمه‌وه، که‌شتیار به‌دانیشتن که‌شتی خه‌ساره، بۆ دانیشتن نه‌هاتوین، با دانیشتی، ئیمه دانانیشتین، شه‌و دره‌نگه، له‌کافتریاکه‌ی سه‌ر ده‌ریا قاوه‌یه‌کمان خوارده‌وه، هاتینه‌وه بن دیواری میوانخانه‌ی شیراتون، ده‌لین له‌میوانخانه هه‌ره خۆشه‌کانه، خه‌رجیی یه‌ک شه‌وی به‌قه‌د خه‌رجیی هه‌موو که‌شته‌که‌ی منه، له‌ویوه هاتینه‌وه ناو که‌ره‌که که‌لاوه‌کانی باتوومی. که‌لاوه چیژی تایبه‌تی خۆی هه‌یه، دوا ماچه‌کان ده‌که‌ونه ئه‌ویوه، دلداره‌کان کاتی دل‌به‌ره‌کانیان دیتنه‌وه مالی، له‌سه‌ر ده‌رگا به‌ماچیکی قوول مالاوایی ده‌که‌ن، تا شه‌و دره‌نگان به‌کوولانه‌دا نه‌که‌ریی نازانی ئه‌و جوانانه‌ی ده‌لئی له‌ئاسمانه‌وه دابه‌زیونه‌ته سه‌ر ده‌ریا، له‌و که‌لاوه تاریکانه ده‌ژین، دیتمه‌وه، له‌سه‌ر ده‌رگای که‌لاوه‌یه‌کی تاریک دیتمه‌وه، گوتمه‌هاوریی سه‌ر هه‌وری:

ئه‌وه که‌ه‌که‌یه، ماینی ناوی.

گوئی:

زۆر که‌س به‌یه‌ک ده‌چن، به‌س وابزانم هه‌وه.
هه‌و بوو، به‌ماچن مالاوایی له‌دلداره‌که‌ی کرد، وای له‌و
ماچه!

بزرېوون

هر جاره، هر شهوهی له لایه که وه به ره و څیرونای
میوانخانه دهاتینه وه، هه موو شه وه کانیش بزر ده بوون،
چند کولانیک به هه له دا ده چوون، دوی ماندو و بوونیکي
زور به سهره کولانی څیرونا ده که وتینه وه، به لام بزر بوون له
باتوومی هاوړی سهر هورئ گوته نی:
به دست هه موو که س ناکه ویت.

ئاخر له هر بزر بوونی، تابلویه کی جوان، وینه یه کی
جوانی شارت ده دیت، هه رچنده زور له کولانه کان له
درهنگانی شه ودا تاریک بوون، به لام دیمه نه کان جوریک له
درهوشانه وه یان تیندا بوو، درهوشانه وه یه کی کون، زور کون،
باتوومی هر ئه وه نییه که گووگل نیشانت ده، میوانخانه ی
نازانم چند نهومی و چند ئه سستیره یی، نا، باتوومی کون
هر کونه، کام خانوی ته ماشای ده که یت، هیی سهرده می
لینین و ستالینه، که لاره یه، باتوومی گه شتیار، که لاره یه
ئو شاره ی دنیا پووی تیکردوه، ئه گهر دریا ی ته ده بوو،
کی پووی تیده کرد، جاریک به تهنی و مهستانه به ره و
میوانخانه هاتمه وه، ماندو بووم، هر نه مدیته وه، له و
درهنگانی شه وه و له و کولانانه ته کسبیش نییه، چ بکه م،

تهلهفون بو دادوهری بهری دهکهم جوان نییه، ئی، ههر دهبی
له کهسی بپرسم، فرۆشگهیهکی گچکه خاوهنهکهی دهیویست
دای بخت، به قسه و ئاماژه لئیم پرسی:

میتوانخانهی فیرونا له کونیه؟

ژنه به قسه گوئی:

لودی، لودی.

به ئاماژهیش:

دهلئی زورت خواردوووتهوه، ئهدی ئهوه فیرونا نییه!
ئای، خو من له پیش دهرگای فیرونام و ئهوهیش ژنه
مه یفرۆشه کهیه.

پلکه گورجیم دیته وه

به یانی دابوو و نه دابوو، هینشتا باتوومی هر له خه ودا بوو، براده ره که م که میک پیش من هستابوو، هستام، له گه راجی پوژ گزنگی دا، چند حزم ده کرد گزنگی سهر دهریای رهش ببینم، نه مدیت، حهیف، پوژ له سهر دهریاوه نا، به سهر دهریاوا هلدی، دهریا له پوژاوايه، بویه هر زهرده پهری دهریايم دیت، مالوا دهریای رهش، مالت هر رهنکا ورهنگ و هوری و زهرده پهری و پر له ژن بیت، سوپاس بق میوانداریت، سنی شه و له باوه شتدا کپ خه وتم، سنی شه وی پر له نمه، له و سنی شه وه تنها سنی گله ییم هه یه، دوانیان نازانم له کن، یه کیان له خوم:

دهمه و عه سرانیک له نزدیک پیلاره کان، نه و پیلوانه ی له پیلوی دیو ده چون، به مهستی دهریویشتم، له پر پیاویک نازانم، پولیس بوو، ناسایش، یان که سیکی وه ک خوم ناسایی، پیلمی گرت و به نهرمی دوو سنی شه قاو له و هیله ی دوور خسته وه که گرتبوومه بهر و به موو لیم لا نه ده دا، قسه یه کی کرد، نه مزانی چ ده لن، گوتم:

چییه! بق وا ده که یت؟

وهلامى نه دايه وه، باش بوو زور به نهرميم گرتبوو، دهنه
تووشى شهريك ده بووم.

له سه ر سنوورى توركان، شانم به شانى كوريك كهوت،
ئاورپى دايه وه و به توركى جوينيكى مزرى پى دام، منيش
ده سته جى به كوردى جوينيكى مزرتم پى دايه وه،
جوينيكى توركمانيم بير كه وته وه، كاتى خوى باپيرم فيرى
كردبووم، به لام تا بويم هاويشت باش بوو دور
كه وتبووه وه و نه بيست، دهنه شه رى كورد و تورك
ده گه يشته خاكى گورجستانيش.

شه و دهرنگانى، له نزيك ئه و په يكه ره ي هر ده مه ي به
شيوه يه ك خوى نيشانمان دهنه، به تهنى پياسه م ده كرد، ديتم
كچيك هاته تهنيشتم، شانى گه يانده شانم، به ئينگيزى
ده سته به قسه كرد، هينده ي تيگه يشتم، به سه د و په نجا
لارى ميتوانداری مالی خويم ده كات، گوتم:

زوره، به سه د لارى نابى؟

رازى بوو، به لام من په ژيوان بوومه وه، راستى من چه زم
ده كرد شه ويك بيمه ميتوانى ژنه گورجيه ك، به لام نه ده بوو،
نه ده بوو له بهر سى هو، هو ي يه كه م و دووم لينگه پرى،
چونكى زه حمه ته خوينه ر باوه ر بينى، تهنى هو ي سنيه م
ده ليم، كه خوينه ر سانتر باوه رى پى ديتى، دادوه رى به رى
زوو گوتى:

ئاگادارى ژنان بن، ليره نه خوشى گه لك زوره.

ببووره كچه كه، په ژيوان بوومه وه.

وا جيت ده هيلين، ده ريه، له كه نارت، كه نارى به ر شه پؤل،
بو يادگارى تووره گه يه ك به ردى مرواريم هه لېژارد، هر
به رده ي له رهنگ و شيوه يه ك، من له ميژه بيستومه

جوانترین دیاری دهریا، بـهـرـده، منیش هر بهردم
هه لگرتـه وه.

له پاسیکین زور لهو پاسه دهچی که پنی هاتین، پاس
چوله، شش هفت سهرنشینی تیدایه، به تهنی دانیشتوم،
له ریتی سواربوون و دابه زین ههیه، له نزیك ئه و شوینهی
هیلی شهمندهفر جاده دهبری، تو بلی ئاقاری شیه
ماچهاویژه که، ژنیک سهر کهوت، وینای ده کهم، له تهنیشتم
دانیشت، درهنگ ناسیمه وه! ده زانن له کهنگیوه نهمدیتوه،
گوتمه خوم، خومی له خوم ترازاو:
ئه وه پلکه گورجییه.

گوئی:

له میژه له دووی دهگه پنی، دیتته وه؟

پلکه گورجی پوورزای نه نکمه، هر به مندالی ههستم
کرد سیمای له سیمای ژنانی گه رهک ناچی، له چ ژنان
ناچی، بیستبوویشم له نه که وه دهگاته وه عرووسان، تا لیره
نهمدیتوه نه مزانی پلکه گورجیم گورجییه، وهک خویه تی،
هیچ نه گزراوه، به خیرهاتتم کرد، به زمانیک وهلامی دایه وه
تینیه گه یشتم، پلکه گورجی زمانی کوردیی له بیر چوو هته وه،
پلکه گورجی نامناسیتته وه! له ئاقاری گوری ژنه گورجی
دابه زیی، پویشتنیشی هر له پلکه گورجی دهچوو، جامه کهم
لا دا، وینهیکی له دواوهی ژنه کهم گرت، له بنی نووسیم:
پلکه گورجی له ئاقاری گوری.

ئاری ئه و دوو گورجییه بوچی هینده به یه کتر دهچن!
من چیم به سهر هاتوه، چاوم بوچی وینه کان تیکه لوپیکه ل
دهکات!

واگه‌یشتینه‌وه تلبیس، تلبیسی سه‌رچاوه‌ی گهرم، ده‌لین
وشه‌ی تلبیس نه‌و واتایه‌ی هه‌یه، له سه‌ده‌ی پینجه‌مه،
چه‌نده، یه‌که‌م به‌ردی بناغه‌ی تلبیس له نزیک کانیه‌ک
دانراوه که ئاوی گهرمی لئ هه‌لقولاوه، هه‌ر بۆیه به‌و ناوه
ناودیر کراوه.

پهري له نزيكه وه

گه شتيار به دانيشتن کاتي ويرانه، به لام نيمه دانيشتين، ماندوويه تبي له عه سريوه تا رۆژ له چيا ناويدو بوو، نيمه ي له ميوانخانه هيشته وه، له په نجره وه ناوابووني پوژم ديت، زور له و پوژه ده چوو که له چياي قهره چووخ ناوا ده بوو، نه و چيايه ي له په نجره وه دياره و زهرده پهر په له هوريكي تیکه ل کردوه، شاني به قافه وه يه، دوا شه وه نه و شه و، چ کاتمان نه ما، هر به شي پياسه يه کي بازاری کوني شارين، نه و بازاره ي من لتي تير نابم و قاوه يان بيره يه کي کولاني ماچان که که س لتي تير نابيت، نا، هر به شي هينده ده کات، نه و نيواره يه لام نه دايه ناندينه که ي باجي حه لاول، چووم خينکاليم خوارد که له گه ل خه جه پووري ناودارترين خورادني گورجيبانن؛ خه جه پووري هه ويريه و خينکالي به رازي.

درهنگ گه يشتینه وه ميوانخانه، پياوه نهرمه نييه شيرينه که به نامازه و پيکه نينه وه گوتي:

له باتوومي تير بوون له خانماجي؟!

به دهنگيک هر خوم بيستم:

زور زور له سه رمان ده پوژي!

گوتی:

دوا شه‌وه، نه‌گه‌ر ویستتان، هه‌یه.

گوتم:

نه‌گه‌ر ویستمان، ته‌له‌فونت بۆ ده‌که‌م.

نه‌رمه‌نی به‌ پینکه‌نینیکی دریزه‌وه گوتی:

خانمیش پیاوی خۆی ده‌وی!

به‌ ده‌نگیک خۆیشم نه‌میست، گوتم:

نیمه‌ پیاوه‌تیمان له‌گه‌ل خۆمان نه‌هیناوه!

نه‌رمه‌نی هیچی نه‌گوت و چوو.

شه‌و دره‌نگه، مالنوستانه، خه‌وم نایی، چوومه‌ با‌ری
میوانخانه‌که، له‌سه‌ر چۆلبوونه، شتیکم بانگ کرد، کچیک
پیکی بۆم کرد، ده‌تگوت له‌ حه‌به‌شه‌وه هاتوه، هیند شیرین،
هیند شیرین، ده‌تگوت هه‌نگوینفرۆشه، له‌ خۆوه و جیی
خۆشی نه‌بوو، به‌ ده‌نگ هیمم گوته‌وه:

ساقیا وا باده‌وه وا باده‌وه

رووی له‌ لای من که به‌ جامی باده‌وه

پاش که‌میک کچیکی دی شتیکمی هینا، پینده‌چوو له‌

ئه‌سکیمۆوه هاتین، گوتم:

تۆ خه‌لکی کوئی؟

پینکه‌نیی و هیچی نه‌گوت، چ بلی! ئاخ‌ر من به‌ زمانی خۆم
پرسیارم لینی کرد. دریزه‌ی نه‌ده‌می باشته‌ره، با زوو بگه‌ینه
په‌رییه‌که. له‌و دانیشته‌ته‌نیاییه‌ شه‌و دره‌نگییه، جگه‌ره‌م به
جگه‌ره‌ پی ده‌کرد، یه‌ک شه‌وی دی له‌ تبلیس بمینمه‌وه،
هه‌فت سالم به‌لاش ده‌چن، دوا‌ی هه‌فت سال له‌ هیلانی
جگه‌ره‌ بۆی ده‌گه‌رامه‌وه، له‌په‌ر، زۆر له‌په‌ر له‌ بارانی به‌هاری
له‌په‌رت، له‌ هاتنی مه‌ستی له‌په‌رت، له‌ فرینی فه‌ره‌ قه‌تی له‌په‌رت،

له دیتنی پەری لە پەرتەر، گەیشته سەر سەرم و داوای ئاگری کرد، سەرم هەلبەری، ئەوێ چییە! خەونە یان خەیاڵ! کەوتە ناو لۆکس و مانگەوێ، بەو ناوێ خەتە لە کۆیوێ هەلبوو! لە کۆیوێ هەلبات!

جگەرە کەم بۆی داگیرساند، بە ئاماژە، ئاماژەیی دانیشتم بۆ کرد، بە ئاماژە گوتی:

دەپۆم، ئیستا دیمەوێ.

بە قسە، بەلام تینەگەیشته، گوتم:

بە راستی دەپۆیت، بەلام بە درویش ناگەپۆیتەوێ.

رۆیشته، بانگی کچە حەبەشییە کەم کرد، بەلام کچە ئەسکیمیوییە کە هات، گوتم:

تۆ تیکە لە یەکی لە بەفر و خوین، ئەوێت زانیوێ؟

هیچی نەگوت، چ بلی! هیچ تیکەیشته؟! هەندێ لاریم دایی و گوتم:

بانگی کچە حەبەشییە کەم بۆ بکە.

بانگی نەکرد، ئاخەر بانگی کئی بکات، خوێ لە من تینەگەیشته.

من لە هینمن بیستبوو:

له ناو کوردان نەبوو پەیمانشکینی

له کوی فیر بووی گولم پەیمانشکینی

رەنگە هینمن له تەمەنی خۆیدا تەنی لهو پەیمانە بە هەلەدا چوو بیت، ئاخەر من دنیا یە ک پەیمانشکینیم له کورد دیتوو، بەلام پەرییە گورجییە کە پەیمانی خۆی برده سەر، من مەستم، له مامۆستا بورهان مەستتر، ئەو پیاوێ له مەستی خۆی مەزەبە ک بە ناوی ویهوه هیه، بورهانیم مەبەسته.

له مهستان، له خۆم، له پەرییه‌که‌یش مه‌ستترم، به‌لام
وینه‌ وینه‌ له چاومه، وردودرشتت بۆ ده‌گیرمه‌وه، هات
پەرییه‌که‌ی تەلیس، پەرییه‌که‌ی گورجستان له‌و شه‌وه
هاوینییه‌ به‌ کراسیکی ته‌نکی به‌هارییه‌وه، به‌ مه‌ستییه‌ک هر
له‌ خۆی ده‌هات، هات، په‌یمانی نه‌شکاند و هات، باشه‌ کیژی،
په‌ریی ئاسمانی، ئه‌تو کوو له‌ بیرت مابوو! په‌ری! ئه‌وه‌تا
له‌سه‌ر میزی من دانیشتوووه‌وه و جگه‌ره‌ ده‌کیشی، خودای
جوانی ئه‌و جوانه‌ چیه‌ به‌و نیوه‌شه‌وه‌ هیناوته‌ سه‌ر میزی
مه‌ستی من.

باده‌ی ئه‌و شه‌وه، له‌ باده‌ی سه‌ر دنیا نه‌ده‌چوو، دنیايش
له‌ دنیا نه‌ده‌چوو، گه‌یشتبوو مه‌ سووچیکی به‌هه‌شت، په‌ری
دره‌نگ له‌ بالی دا، به‌ ئه‌سپایی هه‌لفریی، نه‌ ده‌نگی پینی هات،
نه‌ هیی بالی، نه‌یه‌یشت پاره‌ی باده‌که‌یشی بۆ بده‌م، مالت
ئاوا، مالی نیکامت پر کرد له‌ جوانی.

قاف، مالاوا...

به گزنگی قاف رانه گیشتم، هه تاو که وتبوو، دانه
رۆژیکمان له پیشه، به شی چ ناکات، پیاسه یه کی دریزی
شه قامی دریزی رۆستاقیلی که له داستانه شیعر ده چوو،
پیاسه یه کی که ناری رۆوباری کورپا که ده تگوت شمشاله و با
ده یژهنی، له وی له سهر دیواریکی کۆن په رژیکی کۆنی
ئاسنینم دیت، چه کوچ و داسی له سهر نه خشینرا بوو، من ههر
ئو پاشماوه یه کی کۆمه نیستانم له تبلیسی بهرچاو که وت،
سهردانی پیشانگه یه کی که تابلوکانی قسه یان ده کرد،
دانیشتنی له قاوه خانه که ی کۆلانی ماچان، هه لکه پانی به
سینه ری دایک، ئیدی نیوه رۆیه، له پیش ناندینه که ی باجی
حه لاوه وه بۆ میوانخانه، شوفیر ته کسی ته نکه ر دینیکی
هینشتوو ته وه، بهر سمیلی هه لپاچیوه، گۆتمه هاو پنی سهر
هه وری:

ده لئی هی لای خۆمانه!

گوتی:

زۆر پنده چی کئی ده لئی...

کابرا په نجه ی بۆ دریز کردم و گوتی:

تورک، تورک؟

گوتم:

نا، کوردین.

گوتی:

کرمانج! کرمانجی زانی؟

گوتم:

به لئی، دزانم.

گوتی:

ئه ز نازهرم، لئ کرمانجی زانم، من گه له ک براده رین

کورد هه نه:

له گه له ئه و پیاوه له هه یچ نه گه یشتینه به ک، ئه و ده یگوت:

تورک باشه، چونکه موسلمانن، گورجی نه باشن چونکئ

موسلمان نین.

گوتم:

وهی چهند باشن!

گوتی:

به و قسه به گونا هت ده گاتن.

باسی نویژ و پوژووی هینایه گوژئ، که تیگه یشت به

دلئ وی قسه ناکه م، قه و قه بی لئ کرد، دابه زین و له هه قی

خوی دوو لاری زیاتری لئ وه رگرتین.

ته کسبیه ک به گورانئ ناسکی ئه رمه نییه وه، گه یان دینیه

فه و که خانه، له خالی پشکنین، جانتای هاو پنی سه ره وری

ده تگوت قه لابه به رد پوو ده کات، به ردئ نه بوو، دوو

نه بوو... ته ق ته ق، کابرا و ابرانم ده یگوت:

ئه وه چیه، له ناو فه و که شه ره به رد ده که ن!

زوریان گینرایه وه و دوو سینییه کی گچکه یان دایه وه،
 وایزانه بهرده کانی منیان نه دیت، دهنه دهگه یشتنه نه و
 باوه په ی نه و بهردانه بهردی ناسایی نین و شتیکیان تیدایه!
 له ناو فرۆکه نه که وتینه تهنیشتی یه کتروه وه، له
 بهدبه ختی خۆم که وتمه سهر باله که ی، دیتی دنیای خواری
 که میکی نه بی، له دهست چوو، گهنجی هاته تهنیستم، وهک
 بلئی به قاچاخ چوو بیته به ههشت و گرتیتیان و به زور
 په وانهی دوزهخی بکه نه وه، نه وها هاته پیش چاوم، زور به
 نابه دلی و بیزاری دانیشت و کوتی:

ئاخر ئیره ییش جیته!

پیده چوو له خه یالی وای دانابیت، ده که ویتنه تهنیشت
 ژنیکی جوان، تهنیشتی نه ولایشی به پیاویک پر بووه وه،
 که وته نینوان دوو پیاو، به جارئ قوری به سهر بوو.
 له هه لفریندا، تازه پیمان له زهوی بوو بووه وه، له جامه وه
 تبلیس و چیاکانی قاف جوان ده رکه وتن، له و ساته شتیکی
 وام بز هات و نووسیم:

گورجستان ژنیکه له مرواری، له که شتیکی هه میشه
 به هاری راکشاهه، له که ناری ده ریای رهش پرچی
 کردووه ته وه، له پینرا دیاره هه ولی داوه بگاته ده ریای
 قه زوین نه گه یشتوه، دهسته کانی له گهردنی چیاکانی قاف
 ئالاندووه، له مه مکه کانی وه پووباری کورا به سهر ناوکیدا
 جۆگه له ده بهستی، به ناو ههردوو رانی پوونیدا له قه زوین
 ده کاته وه...

نووسینی ناو فرۆکه، نووسین له ئاسمانی، نه وه یشم

نووسی:

لهسەر زه‌ووییه‌وه زۆرم له‌باره‌ی ئاسمانه‌وه نووسی، با
له ئاسمانیشه‌وه چهند دێرێک له‌باره‌ی زه‌ووییه‌وه بنووسم.
هه‌ر نووسین نا، له ئاسمانی ده‌ستیشم به ئاو گه‌یانده،
دیته‌وه بیرم، باپیرم ده‌یگوت:

له ناو فرۆکه چوومه سه‌ر پێشاوی.

ئیمه‌ی منداڵ، تا دره‌نگیش ده‌مانگوت، داخوا له کوی
که‌وتووته‌وه؟ ده‌موچاوی کینی سواخ داوه!

مالاوا قاف، مالاوا گورجستان، به‌سه‌ر هه‌ور و ناو
هه‌وری بن هه‌وردا هاتینه‌وه، له هاتنه‌وه‌یش باپیرم له‌گه‌لم
بوو، پێکه‌وه له ئاسمان، له بۆشایی، له ناو ئه‌ستێزان
ده‌سووراینه‌وه، باپیرم ده‌یگوت:

له گه‌رانه‌وه، هه‌ستم ده‌کرد، به بالی خۆم ده‌فرم.

رسته ترسناکه‌که‌ی کورپه‌که‌ی ته‌نیشتم نه‌با، که ناوه
ناوه ده‌یگوته‌وه، من به بالی خۆم فریبووم و نه‌ده‌هاتمه‌وه
ناو فرۆکه، کورپه‌ ده‌یگوت:

فرۆکه شتیکی لێ بێ، ئیمه که له سه‌ر باله‌که‌ین، له پیش
هه‌موان به‌ره‌و قیامه‌ت ده‌فرین.

مردنی زاری ئه‌و کورپه، مردنی به‌بیر ده‌هینامه‌وه، له
خه‌یالی ناسکی ئاسمانییانه‌ی ده‌کردم، که‌میک ترس ده‌که‌وته
دلمه‌وه، خۆ جارێک فرۆکه ده‌نگیکی لێوه هات، هه‌ر زۆر
ترسام و گوتم، رهنگه ئه‌و کورپه دلی تریواندیبیتی و له
ئاسمان بم‌رین، به‌لام ترس زوو ده‌ره‌ووییه‌وه، هینده له
جوانی و خه‌یال دانه‌ده‌برام، ده‌چوومه‌وه ناو هه‌ور و لای
باپیرم، تیکه‌لی ئه‌وی ده‌بوومه‌وه، باپیرم ده‌یگوت:

ئو براده‌ره‌ی له‌گه‌لم هاته‌هه‌جی، ناوی عه‌بدوللا بوو،
به‌لام هینده‌ی باسی سه‌ر هه‌ور و ناو هه‌وری ده‌کرد، من

ناوم نا حاجیی سەر هه‌ورئ، ئیدی تا مردیش زۆر کهس
 هەر به حاجیی سەر هه‌ورئ ده‌یانناسییه‌وه.
 منیش هەر له‌وه‌وه ناوم له براده‌ره‌که‌م نا، هاو‌پێی سەر
 هه‌ورئ، تۆ له‌و ریکه‌وته بر‌وانه، هاو‌پێی سەر هه‌ورئیی
 منیش هه‌مان ناوی براده‌ره‌که‌ی باپیرمی هه‌بوو.
 دوا‌ی سه‌عاتیک و هه‌فت خوله‌ک مانه‌وه به ئاسمانه‌وه،
 له هه‌ولێر نیشته‌وه؛ نیشته‌وه‌یه‌کی خه‌وناوی. خه‌ونیک
 شه‌وانی مندالیم بێر که‌وته‌وه... له‌و خه‌ونه‌دا که‌وتمه‌ دوا‌ی
 هه‌وێرده‌یی، به‌ دوا‌یدا چوومه ئاسمان، نه‌مگرت، بزر بوو،
 نیشته‌وه؛ ئه‌و نیشته‌وه‌یه زۆر له نیشته‌وه‌ی ناو خه‌ونه‌که
 ده‌چوو.

تبلیس - هه‌ولێر
 ۲۰۱۲

بی کالهی ناسنین به سهر کیوی قاف که وتم، پوژ
 له سهر ناو ابوونه، رهنگی دنیا چ رهنگه؟ نه گهر خوّم
 مندال بکه مه وه، ده لیم رهنگی نه وانی دی و خه زیمه
 و به بیوونه، دیته بیرم به مندالی له به هاری دولی
 دلوپه ی بن هه ولیری له هه ر گولهی گولیکم ده چنی،
 به لام له گولی خه زیمه و حاجیله (به بیوون) چه ند
 گولیک، چه پکه گولیکی رهنگا ورهنگ دهرده چوو که
 رهنگی حاجیله و خه زیمه ی تیدا زال بوون، نه و
 ئیواره یه که میک له و چه پکه گوله مندالییه ده چوو،
 جیاوازییه که له دیدی عهردی و ناسمانییه وه یه.

دهزگای چاپ و پهخش سهردهم

Sardam Printing & Publishing House

2020

